

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Hvorfra-Hvortil?

Slægten Jacobi's Historie

VIBORG

1976

Øvofra = hvortil ?

Hvorfra = hvortil ?

SLÆGTEN JACOBI'S HISTORIE

En slægtstavle og et forsøg på beskrivelse af
en gren af Neuman Hirsch Jacobi's efterkommere
ved
Svend Jacobi

Illustreret af Hans Jacobi

Tilegnet mine søskende
Poul, Hans, Dagmar, Kjeld og Per.

. Trykt ved F.V.Backhausens Eftf., Viborg
Trykt i 200 eksemplarer 1976.

Eksemplarer kan fås ved henvendelse til Svend Jacobi,
Kildevej 10, 8800 Viborg.

F O R O R D

Den 18. januar 1921 ankom jeg som letmatros ombord på den norske firmastede fore- and aft-skonnert "Mount Hamilton" til Savannah, Ga. i USA efter 2½ måneds sejlads fra Southampton i England.

Der var naturligvis en mængde post til mig og bl.a. en meddelelse fra min far om, at han havde en kusine Sarah, som var gift med Visanska i Charleston S.C., og han bad mig besøge hende. Desuden var der brev fra samme kusine med indbydelse.

Resultatet blev et besøg, som kom til at strække sig over længere tid, så jeg fik lejlighed til at hilse på mange andre for mig ukendte familiemedlemmer, bl.a. Helen Cohen og hendes forældre m. fl.

Senere samme år havde jeg lejlighed til at besøge onkel Julius og tante Dagmar i Bridgeport Conn., hvorefter jeg vendte hjem til Danmark med et stærkt forøget kendskab til og dermed stor interesse for min så vidt forgrenede slægt.

Siden har jeg forsøgt at samle oplysninger om slægten og har gennem breve, korrespondance med flere og udskrifter af protokoller m.v. oprettet et kartotek over slægten Jacobi med sidegrene.

Det har i mange år været mit ønske at skrive en slægtshistorie på grundlag af alt mit materiale, men først nu er det blevet til alvor og da kun for såvidt angår den lige linie til os børn af "Villa Kamma", medens jeg for den videre slægt har måttet nøjes med en skematisk oversigt.

Slægtshistorien er ufuldstændig; der mangler flere data og oplysninger om liv og virke for forskellige personer, og imedens jeg har arbejdet dermed, er der sket ændringer, men jeg har været nødt til at slutte, for at der dog kan komme noget ud af, hvad jeg har samlet.

Der er herved skabt et grundlag at gå ud fra for den, som måtte få lyst, tid og kræfter til at supplere, fortsætte og korrigere, hvad jeg har nedskrevet.

I mine gemmer findes der masser af breve, dagbøger og billeder, som stadig vil kunne være til nytte ved arbejdet, som jeg herved overlader til næste generation.

Hvor stammer vi fra? Hvilke veje har vore forfædre betrådt, hvilke lidelser, skuffelser og sorger har de mødt på deres veje, hvilke sejre, glæder og oplevelser har de haft?

Hvad har vi arvet fra dem af evner til at leve livet, trodse modgang og lidelser? Har vi optimismen og gåpåmodet i vore årer, eller findes der stænk af mismod og pessimisme? Har vi evnen til at bekæmpe vor selvoptagethed og egoisme og eventuelle andre dårlige arvelige tilbøjeligheder?

Somme tider, når jeg har arbejdet mig de forholdsvis få år tilbage, det har været muligt at finde materiale til, er tankerne gået længere og længere tilbage, og jeg har for mig set de endeløse rækker af mænd og kvinder, som er gået forud for os, som har vandret og redet gennem fremmede lande, som har travet gennem ørkner, som har set mange af deres børn dø af sult eller snigende sygdom.

Gennem det alt er vi blevet til, og vi bærer i os kim til mismod og pessimisme, selvoptagethed m.v., men også kim til glæde, kampmod, optimisme og offersind.

Det er op til os, hvad der skal have lov at trives og vokse i os.

Måtte de følgende oplysninger om de seneste slægter give os mod og inspiration til at leve op til det bedste i vore forfædres og -mødres liv.

Det afgørende er til syvende og sidst ikke, hvad de har været og virket, men hvad vi, der lever nu, får udrettet.

Viborg i oktober 1976

Jørgen Jacobsen

R e g i s t e r

Forord	side 5
Hvorfra - hvortil?	- 9
Familien Jacobi i Neustadt	- 11
Neuman Hirsch Jacobi	- 14
Jacob Jacobi	- 19
"Tante Rosette"	- 21
Michel Levin	- 22
Simon Levin	- 26
August Jacob Jacobi	- 28
Svend Andersen og Boel Olesdatter ..	- 31
Michael Jensen	- 33
Andreas Peter Svendsen	- 35
Svend Emilius Svendsen	- 37
Familien på "Marianelund"	- 40
Agnes Caroline Severine Svendsen ...	- 43
Villa "Kamma"	- 47
Brevskrivning	- 49
Oversigt over familier Jacobi	- 58
The Jacobi-family	- 59
Grüna Jacobi's slægtstavle	- 60
Neuman Hirsch Jacobi's slægtstavle ..	- 63
Wolf Jacob Jacobi's slægtstavle	- 71
Familien Svendsen's slægtstavle	- 74
"Morfars Erindringer"	- 76

Hvorfra-Hvortil ?

I 1. Mosebog kan vi læse om Abraham og Sarah, der i en høj alder fik sønnen Isak, som med sin hustru Rebecca får sønnerne Esau og Jakob. De var tvillinger, men Esau fødtes først - og der fortælles, at Jakob holdt fast om Esaus hæl. Forinden fødselen sagde Herren til Rebecca: "Tvende folk er i dit liv og to forskellige folk skulle udgå af dit liv, og det ene folk skal være stærkere end det andet folk, og det større skal tjene det mindre."

Der kan i 1. Mosebog læses videre om Jakob, der købte Esaus førstefødselsret for en ret linser, og senere om, hvorledes Jakob - tilskyndet af sin moder - narrer den gamle, blinde Isak og snyder sig til en velsignelse, der lød således:

"Gud give dig af Himmelens dug og af jordens fedme og meget korn og most. Folkene skulle tjene dig, og folkefærd skulle falde dig til fode. Bliv en herre over dine brødre, og din moders sønner skulle falde dig til fode. Hvo, som forbander dig, være forbandet, og hvo, som velsigner dig, være velsignet."

Historien beretter videre, hvorledes Jakob må tjene 7 år for at få Rakel til hustru, men narres af svigerfaderen Laban, der sender sin ældste datter Lea ind til ham, hvorefter Jakob må tjene endnu 7 år for at få sin Rakel til hustru.

Det er kort fortalt beretningen om vore forfædre Abraham, Isak og Jakob, hvorfra vi stammer, idet navnet Jacobi er genetiv af Jakob og betyder altså, at vi er af Jakobs slægt.

Hvad der så videre er foregået, kan vi læse videre om i Mosebøgerne, men vi må derefter springe årtusinder frem, helt til slutningen af 1700-tallet, før vi finder efterkommere af Jakob, som nærmere kan identificeres, og dem har jeg prøvet at redegøre lidt for i det følgende.

Perle Schneider og Moses Isaach

FAMILIEN JACOBI I NEUSTADT

I vinteren 1806-07 lykkedes det Napoleon efter erobring af Berlin (27/10 1806) at rykke videre mod øst gennem Preussen ind i de gamle polske områder, hvor han begyndte kampen mod Rusland. Han trodsede sneen, tågen og de opkørte veje. Han delte sine soldaters strabadser, sulten, kulden, snavset og mangelen på menneskeværdige boliger. Hele døgn i træk kunne han være i sadlen. Kuglerne slog ned om ham på den kirkegård, hvorfra han ledede slaget ved Eylau i Østpreussen i februar 1807. Hans hær led frygtelige tab, og det var kun på et hængende hår, at han vandt dette blodige slag. Det hed herefter, at franskmændene, når det kom til alt, måske ikke var så uovervindelige endda. Men i juni 1807 vandt han en afgørende sejr over Russerne ved Friedland, "et østpreussisk Marengo", således fortæller Grimbergs verdenshistorie.

Verdenshistorien fortæller kun om hærens og generalernes bedrifter og trængsler, om slagene og de dræbte soldater m.v., derimod fortælles der intet om menneskene, som boede i de områder, hvorigennem hærene drog, og om de ødelæggelser, den nød og den elendighed, de efterlod - det må man tænke sig til.

Prøver man på kortet at finde frem til den rute, de franske hære må have fulgt, da de i 1806 drog øst på fra Berlin gennem Østpreussen og i 1807 nåede frem til Eylau, Friedland og Tilsit, hvor freden blev sluttet, vil man finde det højst sandsynligt, at hærene har passeret Posen og den mindre by Neustadt lige vest for.

Da Napoleon i 1812 påny indledte et felttog mod Rusland og sendte sine hære mod øst, gik det bl.a. atter udover Posen og Neustadt, og atter måtte befolkningen i disse områder lide nød og se deres huse brændte.

Nu skal franskmændene ikke være ene om skylden for brændte huse m.v. - det sørgede også Russerne for, når de trak sig tilbage.

En fordel var der ved Napoleons besættelse af landet. Jøderne, der havde været tvunget til at opholde sig

i Ghettoer, fik lov til at færdes som andre mennesker og fik tilladelse til at forlade deres boplads og rejse til andre lande, hvis de ønskede det.

I byen Neustadt ved Posen boede familien Jacobi. Hvor når de er kommet dertil - måske som flygtende jøder - hvad de har beskæftiget sig med og i det hele taget, hvad de har været udsat for, har det ikke hidtil været muligt at få oplyst. ligesom det heller ikke har været muligt at finde nøjagtig oplysning om, hvorvidt de unge forlod deres hjemstavn og drog ud i verden for at finde lykken eller i hvert fald mere betryggende forhold at bo under. Kun har jeg en oplysning om, at de forlod deres hjem, der var ødelagt ved en brand, og at deres forældre døde, da børnene var ganske unge.

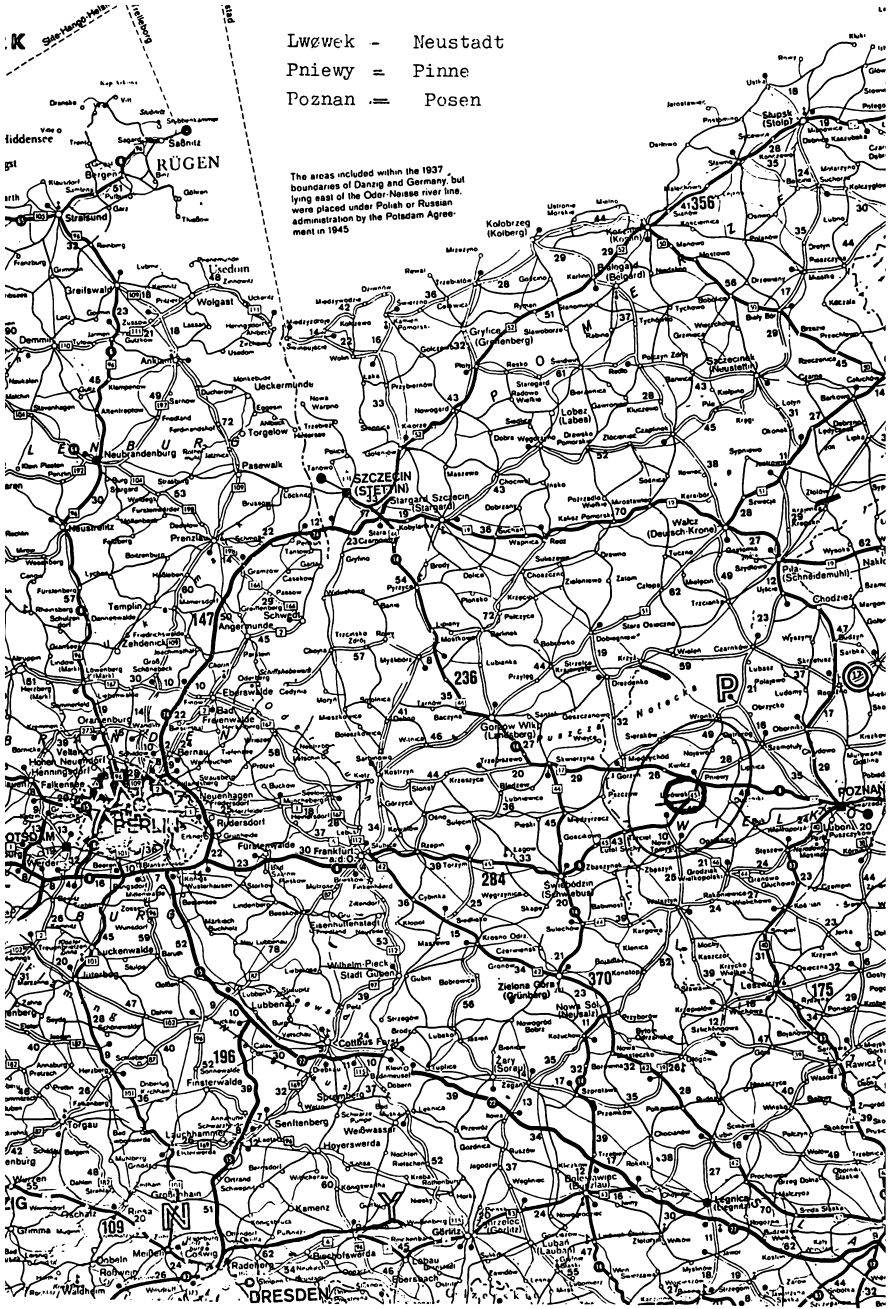
Muligvis har de forladt Neustadt allerede efter Napoleons første invasion i 1806 eller 07, måske først efter hans invasion i Rusland 1812.

Derimod er følgende dokumenteret vedrørende de 3 sødskende Jacobi:

Grüna Cohen, født Jacobi, født 1790 i Neustadt, gift med Gabriel Nathan Cohen, der havde en søster, som var gift i Neustadt og havde børn, men de omkom alle ved ildebrand, der ødelagde deres hjem i Neustadt, og Gabriel var derefter uden slægtninge. Han døde i 1845 og er begravet i Neustadt. Hans enke er derefter rejst vestpå med datteren Sarah og sønnen Louis. De ankom til Charleston S.C. i USA den 29. september 1850.

Neuman Hirsch Jacobi, født 19. januar 1794 i Neustadt, ankom til København i begyndelsen af 1800 -tallet og fik arbejde som skræder hos marskandiser og skrædermester Moses Isaach. Hans efterkommere er der gjort nærmere rede for i det efterfølgende.

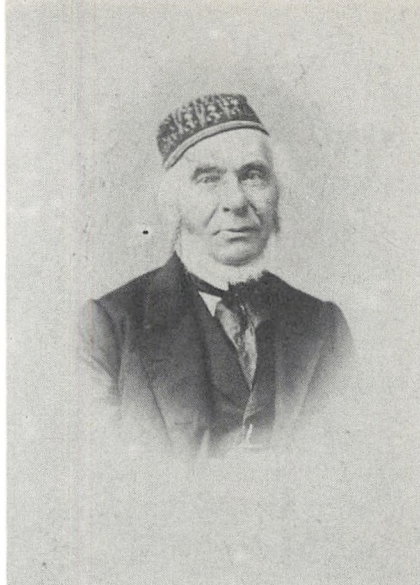
Wolf Jacob Jacobi, født 1799 i Neustadt, har efter nogen omflakken slået sig ned i England, er efter nogle års forløb rejst videre til Canada og er senere havnet i USA, hvor han har kontaktet familien i Charleston S.C.

Lwówek - Neustadt
 Pniewy = Pinne
 Poznan = Posen

The areas included within the 1937 boundaries of Danzig and Germany, but lying east of the Oder-Neisse river line, were placed under Polish or Russian administration by the Potsdam Agreement in 1945

NEUMAN HIRSCH JACOBI
(Nachum Zwi Jacobi på
hebraisk)
født den 19. januar 1794

Af Københavns Magistrats
2. Sekretariats Referatproto-
kol for 1821, journalnummer
2217, fremgår, at marskandiser
Moses Isaac den 8. juni ansøger magistraten om tilladelse
for skrædersvend Neuman Jacobi, født i Sydpreussen, til at
nedsætte sig her og indtræde i skræderlavet som mester, da
han agtede at indgå ægteskab med Isaachs datter Sarah.
Senere i protokollen hedder det med henblik på Neuman
Jacobi: "Fødsels- og Omskiærelsesattester hvorefter han
er 25 Aar gl. og født i Neustadt ved Pinne indkom 15. Fe-
bruar 1822", men ikke desto mindre meddeles der den 9.
marts, at det ansøgte ikke kan bevilges. Ifølge Magistra-
tens 2. Sekretariats Referatprotokol for 1822, journalnum-
mer 2007, ansøger marskandiser Moses Isaach den 19. juni
1822 påny om det samme, denne gang med bedre held. Den 8.
juli meddeler Cancelliet, at dersom Neuman Jacobi kan gøre
mesterstykke, kan han vente at erholde leide, og den 19.
august meddeler Magistraten, at Jacobi nu har forfærdiget
sit mesterstykke. Sagen afsluttes med følgende indførsel:
"Neuman Jacobi vandt 19. Novbr. Borgerskab som skrædder-
mester. Han foreviste det ham under 3. Septbr. 1822 med-
delte Leidebrev."

Således startede Neuman Hirsch Jacobi sin karriere
i Danmark. Navnet "Nachum" på hebraisk tyder på, at han
stammer fra Kapernaum, som på Hebraisk hedder Far Nachum.

SARAH MOSES

født 1793 i Welim i Posen

Den 21. maj 1823 blev Neuman Hirsch Jacobi i den mosaiske synagoge viet til Sarah Moses, som var en datter af fornævnte skræder Moses Isaach og hustru Perle Schneider, der efter datterens fødsel flyttede til København, hvor han i 1801 boede i Kompagnistræde 57 (nu nr. 7). Moses er død 9. december 1825 og hans hustru Perle 15. juli 1832, begge er begravet på den mosaiske kirkegård i Møllegade.

Neuman Jacobi, som hans navn var i daglig tale, oparbejdede en meget fin skræderforretning, selvom han tilbragte en tid i gældsængsel. Rygtet vil vide, at han og nogle venner med vilje undlod at betale deres skyld for at opleve gældsængslets hygge. Her havde de fred og ro og tilbragte tiden med at spille kort, medens de hjemme fra modtog lækker mad, ligesom de var i stand til at give ordre m.v. til deres folk. Det fortælles da også, at Neuman Jacobi tjente sig en anelig sum penge i fængslet, men da han var meget godgørende og ofte hjalp venner og bekendte, slap de også snart op.

Hans kundekreds omfattede mange af datidens prominente personer. Silkeborgs grundlægger, justitiarius Adolf Ludvig Drewsen skriver i sin dagbog den 18. juni 1850: "Ved Markedet vrimlede det af Mennesker; allerede fra den tidligste Morgen færdedes den ene Vogn efter den anden, samt Gaaende og Ridende forbi Silkeborg Fabrik; Færgen over Gudenaå gik bestandig frem og tilbage. Trængslen paa Torvet mellem de to Rader Lærredsboder, de Handlende havde opslaaet, var næsten hele Dagen meget betydelig; og de gjorde vist god Handel, hvilket jeg med Vished kan sige om Skrædermester Jacobi fra København, der dog var

for fornem til at være i en Lærredsbod, hvorimod han havde leiet Værelser i et Hus paa Torvet og der udenpaa havde sat mægtigt store Skildt. Han fortalte mig nemlig selv næste Dag, at han havde solgt bedre end paa Aalborg Marked; og han kom for at raadføre sig med mig (han har i flere Aar syet for mig, før han blev sat i Slutteriet), om han ikke gjorde klogt i at nedsætte sig i Byen Silkeborg, hvilket han har besluttet sig til og i den Anledning henvendt sig til kgl. Inspecteur Bindesbøll her." (Særtryk af Silkeborg Avis 1936, side 16 og 17 i afhandling: "Fra og om Silkeborg"). Hans plan om at nedsætte sig i Silkeborg blev dog ikke til noget.

Den 18. marts 1859 mistede han sin hustru Sarah, men levede selv indtil den 4. juni 1881. Begge ligger begravede på Mosaisk kirkegård i Møllegade.

Af børn efterlod de sig 6, nemlig:

1. Jacob Jacobi, der blev født 31. januar 1824 og gift 29. januar 1850 med Ida Augusta Levin, født 1. august 1817.
2. Adelaide Jacobi, født 1825, gift med Joseph Caccavajo, blev tidligt enke og senere gift med F. Saabye
3. Harne Jaccbi, født 1827, gift med manufakturhandler David Bentschner, der i Charleston S.C. i USA grundlagde en herreekviperingsforretning 1880
4. Rosette Jacobi, født 31. maj 1831, død 14. oktober 1918. Hun forblev ugift
5. Morits Jacobi, født 3. september 1832, gift med Charlotte Phillips, datter af Sarah Cohen og Casper Phillips
6. Louis Salyman Jacobi, født 1835, gift med Louise Charlotte Birch.

Neuman Jacobi fik omkring 1864 besøg af sønnen Morits fra USA med hustru og børn. Medens Morits rejste videre på en forretningsrejse, blev hans hustru og børn boende i København, hvor Neuman Jacobi (hendes svigerfader) havde skaffet dem en lejlighed i Østergade. Se-

nerede sørgede han endogså for, at hun fik eget hus at bo i. Morits' hustru har skrevet en del breve, dels under sejladserne fra USA til London og dels fra København, hvori hun bl.a. giver en udmærket beskrivelse af Neuman og af forholdene i København.

Da Neuman Jacobi fyldte 80 år (19. Adar 1874) gav børnene ham et sølvbæger - en Kiddush, som benyttes ved sabbatmåltidet fredag aften i jødiske familier. Dette bæger beror nu hos Finn Jacobi.

Neuman og sønnen Jacob på besøg i Neustadt.

På næste side findes gengivet Neuman Hirsch Jacobi og hans hustru Sarah's gravstene på Mosaisk kirkegård i Møllegade, København. Den hebraiske tekst lyder i oversættelse således:

Skrædermester Neuman Jacobi's hustru:

Her hviler en afholdt kvinde, Sara, 70 år gammel. Hustru til Leviten Nachum Zwi Jacobi. Hun gik bort 12. Adar Scheni 5619.

Hun har varetaget sine pligter.

Hun holdt øje med, hvad der foregik i hendes hus,

Hun higede efter godhed og retfærdighed,

Hun sørgede for mad for sit hjem,

Hun har gjort sig fortjent til det evige liv.

Skrædermester Neuman Jacobi:

Her hviler den ærede og ansete mand, Leviten Zwi Jacobi, 87 år gammel. Han gik bort 7. Sivan 5641.

Mit Hjerte var tilbøjelig til altid at udføre dine love.

Jeg lod mig aldrig forhindre i at udføre Guds bud.

Jeg forstod at svare mine modstandere, fordi jeg stolede
på dig.

Jeg stolede på Gud, der hjælper de rene af hjertet.

JACOB JACOBI

født den 31. januar 1824 i
København, søn af Sarah og
Neuman Hirsch Jacobi.

Jacob Jacobi tilhørte som
faderen Mosaisk Trossamfund.
Han fulgte i faderens spor og
opnåede ligesom han at blive
en særdeles velagtet skræder-
mester; han skal være den
første, som fandt ud af at
sælge færdigsyet herretøj.

Fra 1. juni 1842 til 5. juli 1846 var han i Paris
for at uddanne sig til en første klasses skræder. Han
har i de år ført dagbog, som han har tilegnet sin ven-
inde Ida, en sønnedatter af den berømte "Jøden under
træet" (Oehlschläger: Sankt Hans-aftenspil), Michel
Levin, nemlig guldsmed Simon Levins datter Ida Augusta
Levin.

Dagbogen røber gode evner både i stil og indhold,
og man får derigennem indtryk af en belæst og kunstinter-
esseret ung mand. Han savner ofte brev fra sin fader,
hvorimod hans søster Hanne er flink til at skrive. Han
omtaler en onkel, der financierer ham via veksellerer-
firmaet Siesby (formentlig vognmand Jacobsen, som hans
søster Rosette på et fotografi kalder "Onkel Jacobsen").

Fra 2. november 1844 til 20. september 1845 var
han en tur hjemme og noget tyder på, at han derefter har
nedsat sig som selvstændig skrædermester i Paris.

Fem år efter hjemkomsten til Danmark, nærmere
betegnet den 29. januar 1850 bliver han viet til sin
Ida i Helligåndskirken i København.

Ida Augusta Levin var født den 12. juli 1818 og døbt
i Sct. Petri kirke den 12. juli 1818.

Efter indgåelsen af dette ægteskab ophører den efter-
følgende i Danmark værende del af familien Jacobi med at
tilhøre det mosaiske trossamfund.

I overensstemmelse med datidens skik fik de i en årrække et barn næsten hvert år:

1. Anna Josefine Jacobi, født 21. juli 1851. Hun blev gift med købmand Alfred Pedersen i Hillerød, hvor de levede lykkeligt i mange år. Jeg mindes med glæde besøgene i den store købmandsgård med have helt ned til søen og udsigt over til Frederiksborg slot. Her blev også "tante Rosette"s 80 års fødselsdag fejret med samling af næsten hele familien. Jeg var med og husker dagen og festen, men ikke de enkelte familiemedlemmer. (Det var den 31. maj 1911, så jeg var kun 8 $\frac{1}{2}$ år).

2. Dagmar Elisabeth Jacobi, født 31. juli 1852. Hun blev gift med en ung pharmaceut Julius Damtoft fra Holstebro. De rejste til USA, hvor Julius Damtoft oprettede et apotek i Bridgeport Conn. Det var i modsætning til de øvrige amerikanske apoteker "drugstores" et virkeligt apotek, som vi har dem i Danmark, hvor der kun handledes med medicin og ikke med alskens slik. Efter Julius Damtofts død overtog sønnen Frank apoteket.

Jeg besøgte dem i min sømandstid i 1921 og tilbragte mange dage i deres hyggelige hjem. Tante Dagmar, der skrev udmærkede breve på dansk, havde glædet sig til at tale dansk med mig, men til sin store sorg magtede hun det ikke.

3. Heluise Mathilde Jacobi, født 1853, gift med grosserer Thorvald Madsen i Lyngby, der sammen med Baagøe havde et "Elektroplet-firma" (tårnet sølv).

4. Rudolf Julius Jacobi, født 15. september 1854, død 1914. Var lagerchef. Blev 1883 gift med Petra Marie Andersen, der døde 1928.

5. August Jacob Jacobi, født 19. juli 1859 er nærmere beskrevet på efterfølgende sider.

T a n t e R o s e t t e

ROSETTE JACOBI

født 31. maj 1831

datter af Neuman Hirsch Jacobi

Rosette skal have en særlig omtale, dels fordi hun levede så længe, at flere nulevende husker hende, og dels fordi hun betød så meget for familiesammenholdet.

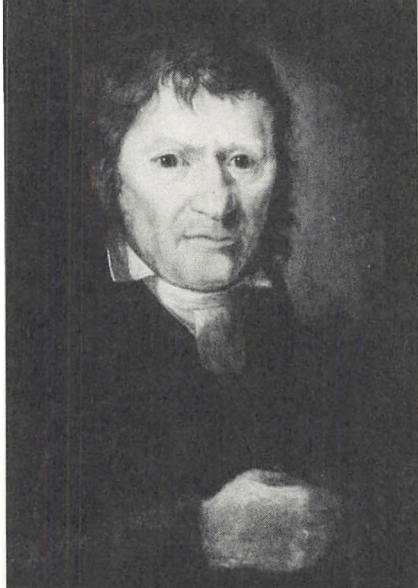
Hun har efterladt adskillige fotografier af familiemedlemmer og har forsynet dem med navn eller familiebetegnelse, så man let finder ud af, hvem det er, og det har været af stor værdi.

Rosette forblev ugift, men har fortalt, at hun en gang var forlovet, men måtte ikke få ham. Selvom hun så trist og drømmende ud, når hun omtalte dette, var hun dog i stand til skælnsk at tilføje: "Det var godt, jeg ikke fik ham, for det var en skidt knægt".

Hun foretog i 1869 en rejse til USA for at hilse på slægten, der var udvandret dertil, men levede derefter i København i mange år som hele familiens "grand old lady, tante Rosette". Hun var en ægte Jacobi med et eget frit sprog og noget egensindig. Hendes læge, professor Levy, som hun var lidt forelsket i, spurgte, når han kom på lægebesøg: "Nå, frk. Jacobi, hvordan har De det? - Hvordan jeg har det! Det er sgu Dem, som skal sige mig, hvordan jeg har det og ikke mig." Hun holdt meget af sang og gik ofte i kirke for at høre salmesangen før prædiken, men når præsten gik på prædikestolen, forsvandt hun. Hun forblev forøvrigt ortodoks Jøde hele tiden.

Den 14. oktober 1918 døde hun 87 år gammel.

MICHEL LEVIN
(Jøden under træet)
født 26. juli 1740

År 1780 slog en omtrent 40-årig Jøde sig ned på Dyrehavsbakken. Han fandt en plads under et løvrigt træ, hvorfra han spillede på citar eller violin og sang forskellige muntre sange, for det meste på tysk - af og til "mindre fine viser", men ofte dog sange, som blev foredraget på en så udmærket måde, at alle satte pris på at høre dem.

Denne Jøde hed Michel Levin. Han omtales af Eiler Nystrøm i bogen "Offentlige Forslystelser i Fr. VI's Tid", bind II under afsnittet "Kildeforlystelser i Dyrehaven". Også Oehlensläger omtaler ham i Sct. Hans Aftenspil under afsnittet "Jøderne under Træet". Johanne Louise Heiberg omtaler ham i sine livserindringer: "Et Liv genoplevet i Erindringer", idet det var en datter af Michel Levin, der fulgte den lille Johanne Louise Pætæg til danseundervisning på Hofteatret.

Han blev på "Bakken" bistået af sin hustru Esther, født 1761, datter af Simon Abraham, men hun døde 20/12 1815 af lungesygdom. Hun blev i folkemunde kaldt "Dronning Esther".

Michel Levin fortsætter dog sin optræden i Dyrehaven, som han aldrig svigter, og efterhånden bliver han indbegrebet af alle Dyrehavens forlystelser. Han kærer sig ikke om døgnets begivenheder og de nye helte, der var trådt frem på verdensskuepladsen, men sang idelig sine bestemte viser om syvårskrigen, om "Der grosse Friederich" om Daun og Laudon. Eiler Nystrøm skriver om ham, at selv de noget vovede viser i "Oldingens Mund mistede

deres grovkornede Pointe. Hans komiske Mimik tog Brodden af dem og erstattede tillige Mangelen paa Stemme" (side 92). Sct. Hansaften 1830 fejrede han sit jubilæum i Dyrehaven. Under det store træ, hvor han gennem 50 somre havde sunsine viser, var af venlige hænder rejst en løvhytte med blomster, forsynet med inskription. Jubeloldingen havde kun få kræfter tilbage, stemmen var skælvende og synet svigtede ham, men anerkendelsen manglede ikke. Publikum fejrede ham og aviserne bragte ham hyldest. Da Kong Frederik VI dette år indfandt sig i Dyrehaven en søndag i juli, dvælede han "med den Allerrhøjstsamme egne Nedlædighed og Mildhed" nogle øjeblikke hos Dyrehavens jubelsanger, den gamle mosait Levin.

Han opnåede også at blive malet af Peder Madsen Faxø. Maleriet var ophængt på "Jødisk Udstilling" i Industriforeningen i januar 1908 og besiddes nu af en tipoldesøn, læge Otto Boserup, Gl. Kongevej 120.

Den 3. juli 1835 døde han, efterladende sig "flere Sønner", men iflg. skifteudskriften ved hans hustrus død efterlod de sig følgende børn:

Abraham Levin, der var myndig, født 1790, død 1820

Nathan Levin, 23 år

Simon Levin, 21 år, født 7/9 1794

Ane Levin, 15 år, født 1799, som hjalp Johanne Louise Pätges til hofteatret.

Iflg. folketællingslisten fra 1801, da de boede i Snarens Kvarter 60 (nu Kompagnistræde) var der mellem Simon og Ane en dreng ved navn Levin, kaldet Juda, han var født i 1795 og døde en uge før moderen, nemlig 18/12 1815. Endvidere var der en pige ved navn Dorte, født 1798, desuden var der efter Ane (som da benævnes Anna) en pige ved navn Catrine, født 1801, men da disse piger ikke nævnes i skifteudskriften 1815, har de formentlig heller ikke kunnet klare de hårde levevilkår og må være døde som børn.

Efter Michel Levins død blev der i "Flyveposten" for 12/7 1835 offentliggjort følgende sang til hans minde:

Michel Levin
f. 26. juli 1740
d. 3. juli 1835.

Hen over Løvet gik en Vind
Alt i de grønne Kroner,
Den suste med vemodigt Sind:
"Jeg klappede saa tit hans Kind,
og legte med hans Toner."

Og Fuglen sang i Løvets Buur
Sin Sorg foruden Noder:
"Ak, ligger han bag Gravens Mur,
Han sang saa smukt i Guds Natur,
Han var min egen Broder."

Her skal Du høre mangen Gang,
Naar Stjernehæren pranger,
Den Nattergal i stille Vang,
som fløjter rørt en Mindesang
For Skovens ældste Sanger.

Fra Dryaden under hvis Træ han sang.

Teaterhistorikeren Robert Neiiendam skriver i sin lille bog: "Johanne Luise Heiberg", udgave 1917, 2. oplag, side 86: "Om Foraaret i Barndomstiden flyttede hun (Johanne Luise Heiberg) fra det københavnske Smaastrædes bedærvede Luft til Dyrehavsbakkens grønne Herlighed. Ude i den nylig udsprungne Skov vakttes hendes Naturfølelse, hun elskede Dyrehaven alle sine Dage og søgte mange Somre under Livets forandrede Forhold Ensomheden mellem de gamle Bøge. Derude sad i hendes Barndom en vandrende Sanger, en virkelig Kunstner, Michel Levin, der ligesom Ahasverus inspirerede Digtere og gik over i Litteraturen under Benævnelsen "Jøden under Træet". Han var et Sindbillede paa Kildelystigheden gennem et halvt Aarhundrede. Hans sang sine tragikomiske Viser for den unge Oehlenschläger i Aarhundredets Begyndelse, og da Johanne Luise tyve Somre senere stod mellem Mængden foran hans Stade, slog

han endnu sin Guitar, sang, drejede sin Paryk og mimedede om mærkelige Livsskæbner, som hun ikke forstod, men dog grublede over. Her under Træet sugede hendes Fantasi sin første kunstneriske Næring. Rimeligvis fik hun sin sceniske Ilddaab i Forældrenes Telt

"Hvor ofte har jeg ikke grædt paa disse Steder, hvor ofte rødmet", sukkede hun, da hun et halvt Aarhundrede senere i sin sorte Enkedragt med Charlotte-Cordaykappen paa Hovedet dvælede paa Jødens Plads under det store Træ og stirrede paa den Plet Jord, der engang havde rummet hendes arbejdsomme Moders Telt. Hin Tid var Begyndelsen, denne Slutningen af hendes Liv: "Hvilken af dem var nu den lykkeligste?" spurgte hun. Vejen til Teatret begyndte dér, for det var Michel Levins Datter, som i 1821 bragte hende til Balletskolen

SIMON LEVIN

født 7. september 1794
søn af Michel Levin.

Simon Levin blev oplært i guldsmedefaget og opnåede selvstændig forretning skønt opvokset under meget fattige kår.

Som guldsmed kom han til at sidde i gode kår, blev kaptajn i Københavns Borger-væbning og var den, som måtte støtte og opretholde faderen og sine sødskende.

I 1817 boede han i Sct. Pederstræde 95, København. Her fik han den 1. august 1817 et barn med Anna Dorothea Hansen, der var født 1792 og døbt 19. februar s.å. i Vor Frue Kirke i København.

ANNA DOROTHEA HANSEN

født 1792,
datter af skræder Hans Bruun
Thim og hustru Christence
Spendrup.

Den 17. december 1817 fik Simon Levin kgl. bevilling til som Jøde at gifte sig med Anna Dorothea Hansen, og den 10. juli i 1818 vies de i Sct. Petri kirke og flytter til Studiestræde 95. To dage efter, den 12. juli 1818 døbes deres barn og får navnet Ida Augusta Levin, og hun bliver den 29. januar 1850 viet i Helligåndskirken til skrædermester Jacob Jacobi.

Simon Levin og Anna Dorothea får senere følgende børn: 1820 Emilie Levin, 1824 Carl Levin, 1828 Julius Levin.

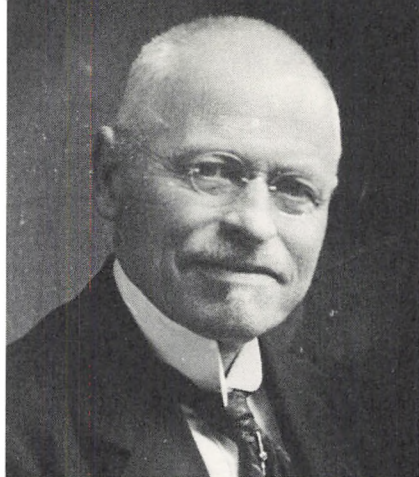
Emilie Levin havde en pragtfuld altstemme og blev ansat ved det kgl. Teater. Hun blev gift med operasanger Rasmus Christian Faaborg (1811-1857). En datter af dette ægteskab Anna Faaborg blev gift med læge Boserup. De fik i 1873 en datter Emilie Boserup, der blev gift 1899 med overstløjtnant Kay Ulrich. Emilie Ulrich debuterede 1894 på det kgl. Teater som Margrethe i "Mefistofeles" af Boito og vandt straks bifald ved sin klangskønne og smidige sopran, sit fortrinlige sceneydre og udtryksfulde spil. (Store Nordiske Konversationsleksikon 1923).

Om Carl Levin er hidtil intet oplyst.

Julius Levin blev vognmand og boede i Toldbodgade 18, København, gift med Christence.

Om Anna Dorotheas forældre kan oplyses, at Hans Bruun Thim er døbt i Næstved St. Peders kirke den 9. september 1742 som søn af murermester Ebbe Michelsen Thim og hustru Johanne Hansdatter, der blev viet i samme kirke 9. august 1741. Ebbe Michelsen Thim blev begravet fra samme kirke allerede 27. august 1743.

AUGUST JACOB JACOBI
født 19. juli 1859
søn af Jacob Jacobi

August Jacob Jacobi blev døbt 25. september 1859 og konfirmeret 12. oktober 1873 af pastor Bloch Suhr i Helligandskirken i København.

August Jacob Jacobi var fra starten af dygtig i skolen og fik allerede den 12. juli 1871 "Det Brockske Skolelegat" for 3 år, tog den 11. juli 1874 Realeksamen med udmærkelse fra Det von Westenske Institut, ansattes derefter i Veksellerfirmaet I.M.Levin & Co og gennemgik i 1877 et kursus hos V. Kruse i italiensk bogholderi, også det blev bestået med udmærkelse.

I juni 1883 toges afsked med veksellerfirmaet for at overtage en stilling som assistent i Kjøbenhavns Handelsbank, men allerede i november 1885 forfremmes han til bogholder i Århus afdelingen, kaldes dog efter $\frac{1}{2}$ års forløb, i marts 1886, tilbage til hovedkontoret som bogholder. I marts 1888 bliver han bestyrer af filialen i Rønne på Bornholm, men påtaler herfra gang på gang forskellige forhold og fastholder bl.a. nødvendigheden af, at en "indfødt Bornholmer" bestyrer denne filial, hvorefter han i januar 1889 forflyttes til Viborg som leder af den derværende filial, men årene her blev en skuffelse både i bank og i privatliv, og i oktober 1899 nødsages han til at tage sin afsked fra Handelsbanken, hvor han havde haft en ualmindelig fin karriere, men også dermed følgende fjender, hvis rænkespil gjorde livet i banken uudholdeligt, hvortil også et trist familieliv bidrog.

Der fulgte nu en svær tid, i hvilken han arbejdede på kontoret hos assurancefirmaet W. Bähncke & Co, indtil han i august 1902 begyndte "et nyt liv" i Kreditforeningen af jyske Landejendomsbesiddere i Viborg.

August Jacob Jacobi var gift to gange. Første gang fandt vielsen sted under pomp og pragt den 12. september 1884 i Frederiksborg Slotskirke. Det var til Johanne Marie Christine Juliane von Drewes. Dette ægteskab begyndte stort og flot og fortsatte med brug af mange penge og stor selskabelighed, men der levedes over evne. Der måtte stadig gøres større og større lån, det gik ud over samlivet og blev til separation. Den 14. august 1902 opløstes ægteskabet ved skilsmisse efter lang tids separation.

Der var i dette ægteskab 2 børn, nemlig:

1. Olaf Jacobi, født 2. juli 1885, gift med en amerikanerinde ved navn Laura. Han udvandrede til USA, hvor han blev leder i et havnefirma i Milwaukee, Wisc.

En datter Ellen Elsie er gift med Kiefer og har to børn John og Michael Kiefer. De bor 6660 N. 60. Str., Milwaukee, Wisc. 53223 USA

2. Ellen Jacobi, født 13. oktober 1889, hun levede trofast hos sin moder, men var dog en tur i Grønland som lærerinde for en danskers børn, siden havde hun forskellige kontorpladser i København og sidst blev hun underkasserer på Gentofte Rådhus. Hun endte sine dage på Gentofte Plejehjem "Ordruplund", glad og tilfreds, vil stor glæde for sine omgivelser, men hukommelsen svigtede totalt de senere år. Hun døde 28. februar 1976.

AGNES CAROLINE SEVERINE SVENDSEN
født 13. juni 1867,
datter af postmester
Svend Emilius Svendsen.

Da samlivet med den første hustru var ophørt, lærte August Jacob Jacobi i Viborg postmester S.E.Svendsens datter Agnes Caroline Svendsen at kende og fandt her en trofast støtte i den svære tid.

Det blev et ægteskab under betydelig mere beskedne forhold, men nok så lykkeligt. Den 29. september 1902 fandt vielsen sted i den lille Tårbæk kirke, kun overværet af nogle ganske få venner, men hjemmet blev Viborg, først i den store grå ejendom i Trekroner - nu Langdammen 7, hvor nabofamilien, slagteridirektør Godskesens, blev familiens venner for livstid.

I 1906 flyttedes til Villa "Kamma", der blev et herligt hjem for en stor børneflokk og vore mange kammerater gennem årene.

I dette ægteskab fødtes følgende børn:

1. Svend Thorvald Jacobi, født 15. oktober 1902, gift med Agnes Margrethe Ørskov Sørensen
 2. Poul Jacobi, født 16. oktober 1904, gift med Myrtle Müller i USA
 3. Hans Jacobi, født 13. december 1905, gift med Esther Illum
 4. Dagmar Adelgunde Jacobi, født 3. februar 1908, ugift
 5. Kjeld Jacobi, født 24. november 1909, gift med Telse Schmidt
 6. Per Jacobi, født 2. oktober 1911, gift med Ingrid Giselbæk
- se iøvrigt fortsættelsen i oversigten over familien Jacobi.

Ved siden af sin gerning i Kreditforeningen beskæftigede far sig meget med bogføring og revision for forskellige institutioner og forretningsfolk i Viborg og Omegn, dette var dog for det meste vennetjenester uden væsentlig fortjeneste. Først i de senere år opnåedes et bierhverv i Jydsk Hypothekforening, Århus, der gav ikke blot mange glade timer ved arbejdet, men også en god og hårdt tiltrængt ekstra-fortjeneste. Som regel benyttedes sommerferien til revisionen med bopæl på Mols. I sommeren 1928 indtraf en mavesygdom og indlæggelse på amtssygehuset i Århus blev nødvendig. En operation konstaterede cancer i en sådan grad, at det blev døden den 6. august 1928.

SVEND ANDERSEN

I slutningen af det 18. århundrede udvandrede fra Sverige til Danmark en ung mand, hvis navn var Svend Andersen. Han var født 29. september 1770 i Hjärnarp sogn, Kristianstads len i Skåne og var søn af Anders Nielsson og Ingior Olasdatter, der var viiede den 17. august 1765.

Svend Andersen fik arbejde på Kronborg Geværfabrik i Hellebæk, hvor han boede i "Hammermøllen". På geværfabrikken traf han en anden Svensker, pigen Boel Olesdatter, født 23. maj 1766 i Risekatsløse sogn, Malmsøhus Len i Skåne, datter af Ohle Trulsson og hustru Kjersti Gudmundsdatter. Også hun havde arbejde på Kronborg geværfabrik, og disse to Svenskere fandt hurtigt hinanden og blev så gode venner, at pigen Boel, som i Danmark blev kaldt Bodil, den 29. september 1796 fødte en pige, til hvem fornævnte bøssehandlersvend Svend Andersen udlægges som fader.

Den 9. april 1798 (2. Påskedag) troloves de i Aalsgaard med Mester Henrik Valentin og Mester Ludvig Clos som forlovere, og den 10. juni s.å. blev de viet i Tikøb kirke.

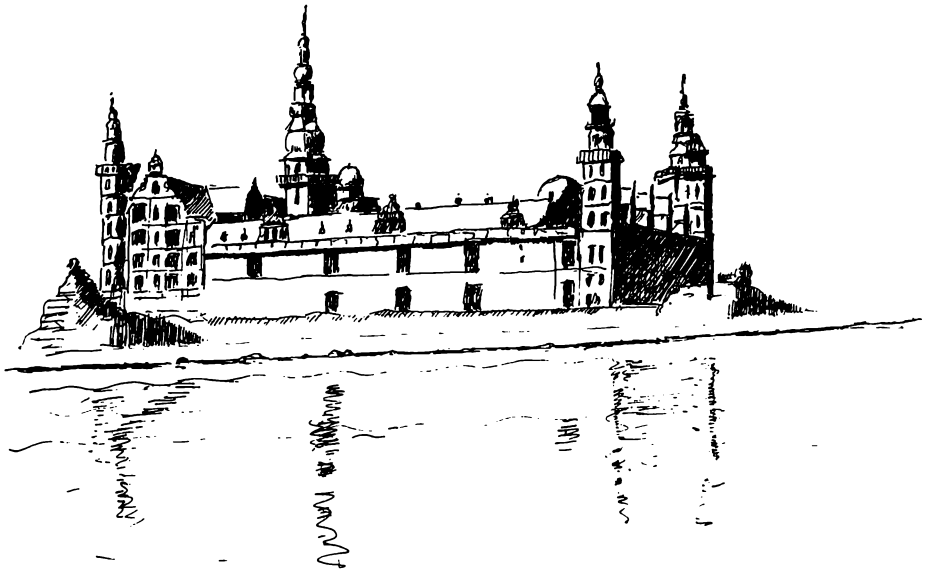
Bøssehandler Svend Andersen arbejdede på geværfabrikken så længe hans helbred tillod det, og da han måtte holde op, levede han og hans kone Bodil, der i vielsesattesten er angivet som født Pedersdatter, af pension og fattighjælp. Bodil Andersen døde den 14. maj 1852 og Svend Andersen den 7. april 1857. Begge ligger begravede i Hellebæk.

De havde følgende børn:

1. Inger Svendsen, født 29. september 1796, døbt i Tikøb kirke den 2. oktober 1796. Hun blev gift med kgl. jæger hos Prins Frederik, Michael Jensen.
2. Ellen Svendsen, født 29. marts 1799 og døbt i Tikøb kirke 7. april s.å., konfirmeret i Hellebæk kirke 1813 og senere gift med kammer-

lakaj Hans Lassen (eller Larsen) i Kiel. Hun levede en del år efter mandens død i Kiel, men flyttede ved søsteren Inger Svendsens giftermål til Hørsholm og levede i huset hos hende. Hun er formentlig død, da min Mor var barn, Mor husker hende som "Tante Lassen", der var lidt sær.

3. Andreas Peter Svendsen, født og hjemmedøbt 14. november 1804 og fremstillet i Hellebæk kirke den 26. december s.å. Han blev uddannet som bøsse-mager ved hæren og blev den 5. november 1836 viet i Christiansborg Slotskirke til Charlotte Severine Adolphsen.

MICHAEL JENSEN

Michael Jensen er født 1793 og blev i 1828 ansat som kgl. jæger hos Hans kongelige Højhed Prins Frederik (senere Kong Frederik VII). Han boede da i Kaninlængen 83. Han gjorde tjeneste dels som jæger og dels som opvarter ved de kongelige selskaber, men til ingen af delene var han særlig velegnet. Hans skudsmål ved afskedigelsen 29. februar 1840 lyder således: "..... i den Tid viist en god Opførsel, men forøvrigt en complet Uduelighed til sit Fag, idet han er aldeles ubrugelig som Jæger og i højere Grad keitet som Opvarter". Han bevarede dog ved afskedigelsen sin fulde gage 300 rdl. årlig i pension, men allerede 14. december 1844 tog han sig af dage under en depressionsperiode i Prinsensgade 244 på Christianshavn.

Han blev gift med Svend Andersen og Bodil Olesdatter datter Inger Svensen, der døde 10. februar 1852 og blev begravet 15. s.m.

De havde sammen følgende børn:

1. Frederik Jensen, der tilsyneladende har levet sit liv i Kiel, og om hvem det hidtil ikke har været muligt at skaffe oplysninger.
2. August Jensen, født 1824. Heller ikke om ham har det været muligt at skaffe oplysninger.
3. Louise Jensen, født 1826. Hun tjente som kammerjomfru hos kammerherreinde Hedemann på Glücksborg og afløstes af sin yngre søster Caroline Vilhelmine (se nr.5), da hun blev gift med hotelejer Otto i Hamburg. Senere blev hun gift med købmand Ludvig Bruun i Hammerfest. I første ægteskab var datteren Jane (Christiane), der blev gift med Poul Tøpfer. I andet ægteskab var i hvert fald børnene Hans Bruun og Johanne Bruun. En del breve fra Hans Bruun tyder på, at han levede i Bergen.

4. Julius Jensen,

født 1827. Om ham har det ikke været muligt at skaffe andre oplysninger end, at han var typograf.

5. CAROLINE VILHELMINE JENSEN

født 18. april 1832

Hun blev døbt i Christiansborg kirke den 1. juli 1832.

Hun afløste sin ældre søster Louise (se nr. 3) som kammerjomfru hos hammerherreinde

Hedemann på Glücksborg og rejste som sådan en del.

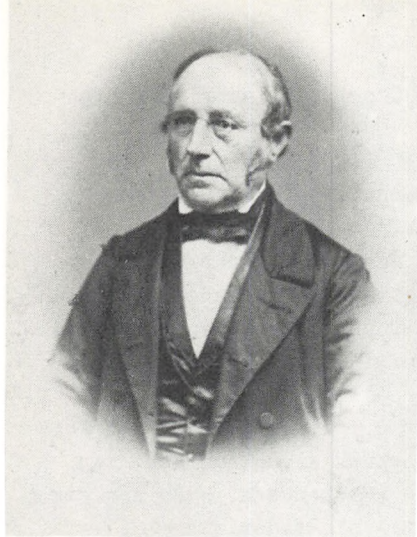
Var bl.a. nogle gange i Schweitz.

I november 1863 blev hun forlovet med sin fætter (morbroders søn) Svend Emilius Svendsen, til hvem hun skriver flere breve fra Schweitz, hvor hun opholdt sig under krigen i 1864.

Hun var svagelig og ofte syg, men bekymrer sig også meget over småting. Hendes breve indeholder mere om hendes egne bekymringer og svagheder end om egentlige begivenheder, men brevene røber dog en meget stærk og inderlig kærlighed til hendes forlovede. Den 16. maj 1865 blev de viet i Garnisonskirken i København, og den 13. juni 1867 fødtes en pige, der ved dåben i Hørsholm kirke den 18. august s.å. fik navnet Agnes Caroline Severine Svendsen.

I 1868 indkaldtes hendes mand til efterårsmanøvre, og der findes en del breve fra den tid, hvori hun giver udtryk for savnet af sin "elskede Engel". I den tid ventede hun sit næste barn, hvis fødsel kostede hende livet. Det var den 7. november 1868. Hun ligger begravet på Hørsholm kirkegård, men barnet - en dreng, der blev døbt Carl Vilhelm Svend Svendsen - levede og trivedes, indtil han den 3. februar 1870 døde af kighoste og lungebetændelse.

Andreas Peter Svendsen og Charlotte Severine Adolphsen

Andreas Peter Svendsen, født og hjemmedøbt den 14. november 1804 og fremstillet i Hellebæk kirke den 26. december s.å., blev uddannet som bøsse­mager ved hæren og blev den 5. november 1836 viet i Christiansborg Slotskirke til Charlotte Severine Adolphsen, født 1806 og døbt den 14. december s.å. i Trinitatis kirke i København. Hun er datter af skomagermester Christian Adolphsen og hustru Maren Pedersdatter (også benævnt Maren Knudsen), der boede i Adelgade 260, og som var viede i Trinitatis kirke den 4. bovenber 1796. (Skomager Christian Adolphsen vandt borgerskab som skomagermester den 3. juli 1797). Andreas Peter Svendsen rejste som bataillonsbøsse­mager rundt med hæren. Han var i tiden 1/4 1838 til juni 1842 mester ved Randers Arsenal og i 1844 - 1863 i Rendsborg, men en del af tiden boede familien dog i København. I 1863 døde hans hustru i Rendsborg, hvorefter han tog til København og boede i Kastellet. Sine gamle dage tilbragte han som pensionist (300 rdl. årlig) hos en datter Wilhelmine, gift med Stahlhut, der var restauratør på "Marianelund" ved Gurre. Herfra tog han ofte en tur til Hellebæk for at se til forældrenes gravsted. Den 9. januar 1884 døde han på "Marianelund" og blev begravet den 13. s.m. på Garnisonskirkegård i København.

Andreas Peter Svendsen og Charlotte Severine Adolphsen havde følgende børn:

1. Adolphine Svendsen, født 1839 i København. Hun blev gift med cigarmager Peter Wandel, og de fik børnene Johanne, Christiane og Peter. Johanne blev gift med Beckholt, der var vogter af Jesu grav i Jerusalem.
Wandel sad småt i det og måtte ofte henvende sig til familien om "lån", og dette forhold satte en del splid mellem dem og den øvrige familie, som sad forholdsvis godt i det.
2. Svend Emilius Svendsen, født 2. januar 1840 i Randers, døbt 5. april s.å. i Sct. Mortens kirke smstds., men senere opdraget hos familien i København, hvor han gik i skole og skrev små breve til sin fader.
3. Wilhelmine Svendsen, født 1842 i Randers. Hun blev gift med August Stahlhut, der er født 1890 i Schaumburg Lippe.
4. Agnes Svendsen, født 1844 i Rendsborg. Hun forblev ugift og var til sin død familiens gode fe, der ofte var hos sin fader, hævdede hans pension i København og rejste til "Marianelund" med den, tilså og vedligeholdte gravstederne i Hellebæk og holdt iøvrigt sammen på familien. Enkelte breve har hun efterladt sig, ét vidner om en skuffelse, hun har lidt, men giver dog ikke klar besked. Hun var kontordame, hvad også hendes sirlige breve vidner om. Hun var i flere år kasserer hos apotekerfirmaet Alfred Benzon.
5. Peter Svendsen, født i Rendsborg 1848. Han var postmand, blev postfuldmægtig i Holbæk, men vikarierede under indkaldelsen til efterårsmanøvre i 1968 som postmester i Hørsholm for broderen Svend Emilius. Han døde ugift i 1870, men var da forlovet med Adelgunde Wivet. Efter Peters død og efter Svend Emilius Svendsens første hustrus død efter 3 års ægteskab, blev hun gift med Svend Emilius. Peter var en indesluttet natur, og der var ikke det bedste forhold mellem ham og svigerinden Caroline Vilhelmine Jensen.

SVEND EMILIUS SVENDSEN
født 2. januar 1840
i Randers, søn af
Andreas Peter Svendsen.

Svend Emilius blev døbt den 5. april 1840 i Sct. Mortens kirke i Randers, men senere opdraget hos familien i København, hvor han gik i skole og skrev små breve til sin fader. Han kom dog til Rendsborg, hvor faderen opholdt sig med hæren, for at blive konfirmeret i hjemmet dér. 15 år gammel ansattes han som elev på postkontoret i Rendsborg, 1. maj 1857 blev han ansat som assistent ved Post- og Befordringskontoret i Næstved, og 1. februar 1859 tog han til København for at læse til postembedseksamen og boede hos en slægtning i Nyhavn, men han opgav hurtigt disse planer, da han den 1. marts fik tilbudt en stilling på postvæsenets revisionskontor, hvor han blev, indtil han den 1. januar 1863 udnævntes til postskriver under Københavns overpostmesterembede, indkaldtes dog til militærtjeneste som reserveofficer i krigen 1864, hvor han bl.a. var med til tilbagetoget fra "Dannevirke". Han var soldaterkammerat med den senere kendte kongelige skuespiller Peter Jerndorff. Efter krigen vendte han tilbage til tjenesten som postskriver.

I november 1863 blev han forlovet med sin kusine (fasters datter) Caroline Vilhelmine Jensen og skriver herom i et rørende brev til sin fader, men først den 16. maj 1865 blev de viet i Garnisonskirken i København.

Den 1. oktober 1866 blev han udnævnt til postmester i Hørsholm som landets yngste postmester, hvilket dog også skyldtes det særlige hensyn, man tog til reserveofficerer fra 1864. Han var i årene 1876 - 78 med i

redaktionen af "Tidsskrift for Postvæsen", men havde store vanskeligheder med at få andet embede, bl.a. havde hans tidlige ansættelse som postmester skabt en del misundelse hos kolleger, der forsøgte at hæmme hans videre forfremmelse. Den 7. december 1885 "slog Befrielsens Time", som han skriver i et lille skrift "En Postmands Erindringer", som han udgav efter sin afsked. Den dag fik han sin udnævnelse til postmester i Viborg, hvilket embede han tiltrådte i begyndelsen af 1886. Det var en stor forskel fra Hørsholm, og årene i Viborg blev næppe lutter glæde, bl.a. plagedes han af gigt, således at det blev nødvendigt for ham at søge sin afsked allerede fra 1. november 1900. Han var tidligere udnævnt til Ridder af Dannebrog og blev ved sin afsked udnævnt til etatsråd. Hans gigtlidelse beredte ham mange vanskeligheder og kostede ham flere rejser til "Karlsbad" for at gennemgå kure.

Ægteskabet med Caroline Vilhelmine Jensen blev kun kort. Hun døde allerede den 7. november 1868 i barsels- seng og blev begravet på Hørsholm kirkegård.

Efter sin yngre broder Peters død 1870 korresponderede han en del med dennes efterlevende forlovede Adelgunde Elisabeth Amalie Wivet, og det endte med, at disse to den 9. maj 1871 blev gift. Dette ægteskab var barnløst, og hun overlevede sin mand, der døde 1910 og blev begravet på Hørsholm kirkegård den 2. december s.å. Selv døde hun den 7. maj 1914. Hun havde siden sit ægteskabs indgåelse været som en kærlig og god moder for datteren af første ægteskab.

I første ægteskab var der to børn, nemlig:

1. Agnes Caroline Severine Svendsen, født 13. juni 1867 og døbt 18. august s.å. i Hørsholm kirke, hvor hun også blev konfirmeret.
Blev gift med August Jacob Jacobi.

2. Carl Vilhelm Svend Svendsen, født 7. november 1868.
Hans fødsel kostede moderens liv, og han døde selv allerede den 3. februar 1870 af kighoste og lungebetændelse.

Postmester Svendsen interesserede sig meget for nationale spørgsmål og har bl.a. i "Fædrelandet" den 18/12 1909 skrevet "Erindringer fra Tidergrænsen før og efter Trearskrigen", hvilken artikel er optrykt i "Dagbladet" 1/8 og 12/8 1910 i anledning af 60-årsdagen for Istedslaget. Han kalder selv artiklerne for "Et Afsnit af mit Liv med nogle fragmentariske, nationale Betragtninger", og grundlaget for artiklen er da også hans barndom og ungdomstid i Rendsborg.

"Marianelund"

Billedet side 40: August juniors hustru Marie
Charlotte S., Agnes S., August S. jr.
August S., sen., Rino Thorkild S., Vilhelmine, f. Svendsen

Familien på gæstgivergården "Marianelund" ved Gurre

Andreas Peter Svendsens datter Vilhelmine Svendsen, født 1842 i Randers, blev gift med August Stahlhut, der er født 1840 i Schaumburg Lippe. Han købte omkring 1870 gæstgivergården "Marianelund" i Tikøb sogn.

De fik følgende børn:

1. August Stahlhut, f. 1866, gift med Marie. Han var landmand på Gården Vokstrup (Vogstrup) i Esbønderup sogn syd for Græsted i Nordsjælland. I 1897 venter de deres første barn, skriver Agnes Svendsen i et brev.
2. Andreas Pelle Stahlhut, f. 1867
3. Vilhelm Adolf Stahlhut, f. 1869
4. Agnes Wilhelmine Severine Stahlhut, f. 1871
5. Waldemar Stahlhut, f. 1873
6. Agxel Stahlhut, f. 1875
7. Charlotte Stahlhut, f. 1877
8. Emil Stahlhut, f. 1879
9. Ellen Johanne Stahlhut, f. 1882
10. Rino Thorkild Stahlhut, f. 1886.

"Marianelund" var samlingsstedet for hele familien Svendsen og deres ægtefæller samt børn, ligesom Wilhelmine Stahlhut, f. Svendsen's fader bøssemager ved hæren Andreas Peter Svendsen holdt til der og på sine sidste dage boede der fast. Herfra var der ikke langt til Hellebæk, hvor bedsteforældrene Svend Andersen og hustru Boel Olesdatter boede og senere er begravet.

Mor omtalte ofte "Marianelund", hvor hun tilbragte mangen en ferie i sine unge dage og lærte sine mange kusiner og fætre at kende.

Adskillige breve er sendt fra "Marianelund" med beretninger om livet dér, men desværre er jeg uden kendskab til de mange børns skæbner, Måske løftes sløret en skønne dag, derfor er alle navne og fødselsår angivet (årstallet er dog kun omtrentlig - det kan være året før eller året efter).

AGNES CAROLINE SEVERINE
SVENDSEN

født den 13. juni 1867 i
Hørsholm og døbt den 18.
august s.å. i Hørsholm kirke,
hvor også konfirmationen fandt
sted i april 1882.

Efter at have gået i pige-
skole i Hørsholm læste hun i
"Friheden" på Kongevejen mel-
lem Holte og Hørsholm og tog derefter privatundervisning
i sprog og blev lærerinde i Hørsholm. I 1885/86 var hun
elev på Antvorskov Højskole ved Slagelse, tog lærerinde-
eksamen hos frk. Zahle i København, var en tid lærerinde
ved kommuneskolen i Viborg og i skoleåret 1901/02 under-
viste hun ved Rungsted Kostskole i de underste klasser i
de almindelige skolefag samt 5 forberedelsesklasser i
Fransk og i realklassen i Engelsk - og blev den 29. sep-
tember 1902 viet til August Jacob Jacobi, der gav hende
kælenavnet "Kamma".

Der findes adskillige breve mellem Agnes Caroline og
hendes forældre.

Mor var radikal i sine anskuelser, havde sine egne
meninger og var ikke bange for at give dem tilkende,
selvom de ofte stødte an mod almindelig skik og brug. Det
vakte opsigt, da postmesterens datter cyklede, og det var
ikke dengang almindeligt at se damer ryge, men Mor trod-
sede det uden iøvrigt at være nogen særlig ivrig ryger,
f.eks. røg Mor ikke i alle de år, hun havde os børn om-
kring sig som små.

Mor tog lærerindeeksamen på trods af forældrenes
ønske, Mors stedmoder, der var af adelig byrd, f. Wivet,
holdt meget på formerne og en postmesterdatter skulle ikke
arbejde for føden. Af samme grund havde Mor heller ikke

lært husholdning hjemme. Det skal dog siges, at Mors stedmoder var en kærlig og omhyggelig moder for sin steddatter.

Mors forlovelse og giftermål med far, der var en fraskilt, betød, at Mor i længere tid blev bortvist fra sit hjem, og det skyldes først og fremmest hendes gode og trofaste veninde, Lis Heskjærs mand, pastor H. Heskjær (sognepræst ved Vor Frelzers kirke i Horsens 1914-31), at forholdet mellem fader og datter genoprettedes. Han skrev nogle særdeles fornuftige og fine breve til Mors fader og bebrejdede ham hans adfærd overfor datteren, og morfar skrev efter nogle års forløb, da der stadig fødtes børn på Villa "Kamma": "Da jeg ser, at Vor Herre har tilgivet dig, vil også jeg tilgive dig", og efter den tid blev den gamle postmester og hans hustru et par meget gode bedsteforældre for os børn og gjorde alt, hvad der var muligt for at genoprette et godt forhold til datter og svigersøn, hvilket også fuldtud lykkedes.

Efter fars død i 1928 indbød Hans, der var ansat ved Grønlands Styrelse, mor til et Grønlandsbesøg, men uheldigvis faldt Mor ved ankomsten og brækkede benet, så det blev et ophold på ca. 1 år i Grønland.

Mor levede i mange år derefter på Villa "Kamma" og havde her en lille forskole for egnens børn, som senere med taknemmelighed mindes dagene på Villa "Kamma".

Kræfterne tog imidlertid af, og det blev vanskeligere for Mor at klare sig alene, men dels ønskede Mor ikke hjælp og dels ville det sikkert også have været umuligt at få nogen. Vanskelighederne med benet gav anledning til en del sygehusophold - og endelig i december 1944 gik Mor med til at sælge huset. Den 1. januar 1945 forlod Mor Villa "Kamma".

Efter 3 måneders ophold hos os lykkedes det at få et hjem til Mor hos fru Magda Haahr i Toldbodgade 1 A. Det var svært for Mor at finde sig til rette i en stue, men fru Haahr gjorde alt for at gøre det godt for Mor. En stor oplevelse var Mors 80 års fødselsdag, da det ved hjælp af salgssummen fra Villa "Kamma" lykkedes at få Poul fra USA med sin kone og datter til Viborg. Alle

børn og børnebørn (med undtagelse af Ole fra Grønland, der på grund af eksamen i Sorø ikke kunne forlade skolen), var det lykkedes at komme til stede. Dagen festligholdtes ved frokost og middag på "Egekroen" ved Hald egeskov og var meget festlig. Mor var altid bedst tilpas, når der var højtid og fest. 80 årsdagen blev den sidste store festdag, Mor kunne nyde. Kræfterne tog af og hindrede Mor i at bevæge sig, men til det sidste huskede Mor klart alt, hvad der var passeret. Mor fulgte med stor interesse min slægtsforskning og var til stor hjælp på grund af sin gode hukommelse. Mor elskede at læse højt for børnene og kunne gøre det på en levende og gribende måde, særlig Finn, der havde den rette alder til at forstå det, skønnede meget derpå og vidste intet bedre end at høre farmor læse højt.

Den 8. oktober 1949 sov Mor ind, bisattes i stilhed samme aften. Begravelsen fandt sted den 14. oktober. Poul og Hans, der opholdt sig henholdsvis i USA og i Grønland, kunne ikke være med, men de øvrige børn var tilstede og et stort følge. Pastor Østergaard-Nielsen talte.

Svend, Hans, Dagmar og Poul sammen med Mor

VILLA "KAMMA" - vort hjem fra 1906

Ved købekontrakt af 30. maj 1905 og skøde, tinglæst den 21. februar 1906, erhvervede vore forældre ejendommen "Kirstinero", matr.nr. 475_e og 476_f, Viborg Markjorder, ved den daværende Koldingvej, nu Skovbrynet 33. Det var en gammel laudejendom med rummelige stuer og god udenomsplads. En skøn tumleplads for os 6 børn, som efterhånden voksede op dér. Huset fik navneforandring til Villa "Kamma" (Mors kælenavn).

Det var ikke nogen prydhave, men en herlig tumleplads, hvor vi kunne grave huler, kravle i træer og skjule os i budskene. Vi havde høns og bier samt duer, der var æbler og pærer, ribs og solbær m.v. - og trods vor legeplads blev der også dyrket kartofler, gulerødder og andre grøntsager, skønt far en gang overfor en "havemand" udtalte, at han foretrak 6 sunde børn fremfor en velordnet have med fine grøntsager.

En gang havde jeg været så heldig at vinde et par kaniner på en bazar. Der blev anbragt en kasse med ståltråd for til bolig for dem og de blev fodret efter alle kunstens regler, men en skønne dag var de borte. Ståltrådsnettet havde løsnet sig, og de havde benyttet lejligheden til at slippe ud af deres trange bur. Sorgen var naturligvis stor og trods stor eftersøgning var og blev de borte - indtil næste forår, da dukkede de pludselig frem fra et mindre hul i husets sokkel og præsenterede en større kaninfamilie for os. Vi børn var lykkelige, men far var dog noget betænkelig ved undermineringen af det gamle hus, medens vi lavede hullet så stort, at vi kunne undersøge sagen nærmere.

Vore fødselsdage blev altid fejret med brask og bram. Flaget blev hejst, og vi havde hele klassen hjemme - Mor holdt ikke af, at vi sorterede vore klassekammerater og undlod at medtage nogen.

Vi fik hele huset til rådighed og legede i hele haven ofte så det gik ud over naboens med.

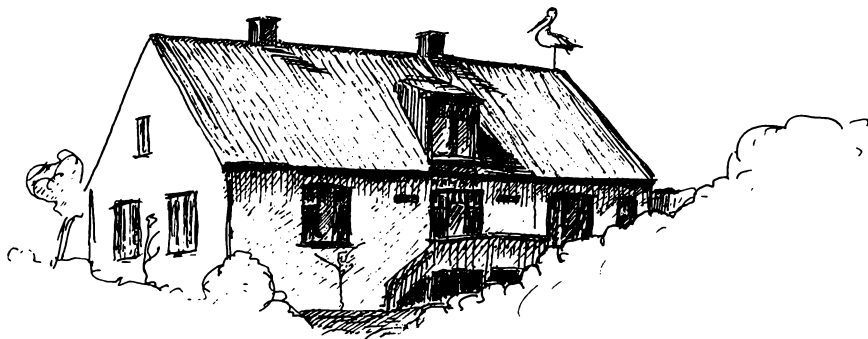
Senere blev det til mere "voksne selskaber", men altid var vore kammerater velkomne og betragtedes som "børn af huset". Vi spillede komedie, læste historier, holdt taler, dansede og morede os, medens både far og mor deltog i det hele. Når så tiden var inde til at slutte, samledes vi i dagligstuen ved klaveret, hvor mor spillede og vi sang vore herlige danske sange - og til slut "Nu folder jeg hånd og tanke".

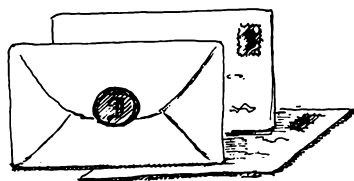
Vi 6 sødskende kunne slås og skændes bravt, men også samles og have det festligt sammen. Vi tog alle del i de huslige pligter og lærte tidligt såvel madlavningens som opvaskens og rengøringens kunst. Mor, der selv havde savnet denne lærdom, lagde vægt på, at vi skulle gå bedre rustet ud i livet på det felt, end hun selv.

Til familiefesterne hørte også vore årlige skovture i "Charabane" til Bækkelund og Dollerup Bakker med madpakker, og Pinsemorgen tidligt drog vi afsted til Rindsholm trækkende vores legevogn fyldt med lækker mad til at styrke os med på turen.

Villa "Kamma" blev et herligt hjem for os. Her voksede vi op under frie omgivelser og under fri opdragelse, hvor livet og glæden gik frem for pænt tøj og fine manérer. Her opdrog vi hinanden og lærte fællesskab og sammenhold trods - eller måske netop ved uenighed og småskændrier.

Herfra har vi minder, der binder os 6 sødskende sammen trods forskellige syn på mangt og meget, men alle med et fælles grundsyn på livet, sådan som vi har indsuget det med modermælken.

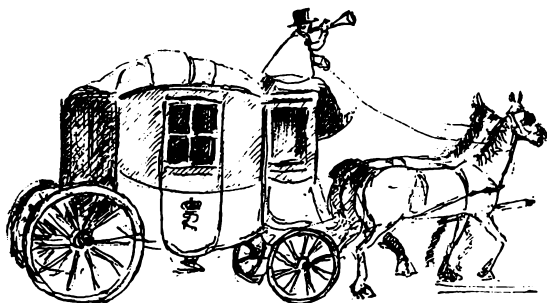

B r e v s k r i v n i n g

Mellem den gamle bøssemager Andreas Peter Svendsen og hans søn Svend Emilius Svendsen har der været en livlig brevveksling, ligesom adskillige breve er sendt fra postmester Svendsen og hustru til datteren Agnes Caroline Severine Svendsen.

Jeg har udtaget ganske enkelte, hvis stil og indhold er typisk for datiden og giver et ganske godt indtryk af brevskrivernes personlighed.

Breve fra Svend Emilius Svendsen til faderen Andreas
Peter Svendsen.

Nytårsønske til min Fader.

Tak Fader for det svundne Aar, du trygt for mig har sørget, O gid jeg kunne lønne dig med flid jeg vild bestræbe mig dit Fader Hjerter glæder.

Svend Emilius Svendsen 1849.

Kjøbenhavn, den 14. November 1849

Min kjære Fader.

Jeg maa først gratulere dig paa din Fødselsdag og ønske at du maa være rask og maa leve i mange glade Aar med mig. Forsmaa ei denne Gave, som jeg har givet Dig, kjære Fader, jeg skal nok bestræbe at komme til Examen i 3. Klasse, saa vilde jeg glæde dig.

Din hengivne Søn
Svend Emilius Svendsen

Min kjære Fader.

Atter er den Glædens Dag oprunden, som mig skænkede en Fader kjær, dog det Tungeste i Fortiden er at kun vore Tanker er dig nær. Himlen høre vore svage Bønner og os skænker snart en salig Fred der velsigner alle Danmarks Sønner og min kjære Fader signes med.

Din hengivne Søn
S.F.Svendsen

Kjøbenhavn den 14. November 1850.

Til min kjære Fader.

Kjære Fader tak for alt det Gode, du i dette Aar mig skænket har. Kunne blot min Læbe dig forkynde Hjertets Ønsker som jeg for dig bær. Gud vil høre mine stille Bønner og dig skjænke mange glade Aar.

S.F.Svendsen, Kjøbenhavn den 1ste Januar 1851.

Brev fra Svend Emilius Svendsen til faderen Andreas Peter Svendsen.

Kjøbenhavn, den 2' Novbr. 63.

Min kjære Fader!

O dette Øiblik ønsker jeg intet mindre end at jeg kunde være hos Dig, sidde ved din Side og aabne mit Hjerte for Dig, Kjære Fader! Jeg har nu saameget at sige Dig, at Pen- nen kun daarligt kan nedskrive, hvad jeg ønsker og derfor vil jeg fatte mig i al Kørthed og gjemme det Øvrige til vi engang sees. Jeg iler nu med at bringe Dig den Efter- retning, at jeg er lykkelig forelsket skal Du nu erfares. Det har allerede forlængst været Dig bekjendt, at en Til- bøjelighed til Line var opstaaet i mit Hjerte, og begge har vi samtalet derom, sidst da Du var i Kjøbenhavn. Midt i min Skuffelse i Foraaret blev mine Tanker henledt paa Caroline og jeg følte mig lykkelig hvergang jeg da fik Lejlighed til at se og tale med hende. Min Lykke var den- gang kun kort. Snart rejste hun bort og jeg følte Savnet af hende. Men Gud være lovet varede vor Skilsmisse ikke saa længe, da jeg i Midtsommer atter kunde nyde den Lykke at skue ind i Dybet af hendes ærlige Hjerte. Jeg gik ofte til hende fordi mit Hjerte længtes efter hende og følte mig aldrig gladere og tilfredsere end naar jeg kunde gaa ved hendes Side. Vi skulle imidlertid ikke længe have den Glæde. Ak, snart var vi igjen mange Mile borte. Min Læng- sel var for stor og bevirkede, at jeg maatte tye til brev- vekslingen og det var min største Glæde, naar jeg af og til modtog Brev fra hende, der var og er mig så kjær. Jeg følte ved mig selv, at min Hengivenhed til Caroline ikke var den almindelige, men at jeg elskede hende, og at jeg vilde aabne mit Hjerte for hende, naar vi atter saaes. En Rejse hjem til Dig i Efteraaret førend Moder døde glæ- dede jeg mig saameget til, da min Hensigt med samme til- lige var at aabne mit Hjerte for min Dyrebare og Gjen- standen for min Kjærlighed. Ak, Vor Herre vilde det imid- lertid anderledes. Glæden i mit Hjerte forvandlede til Sorg og mine Tanker fandt og faar en ubehagelig Retning. Jeg skulde imidlertid i min Sorg oplives ved en Engel

Vorherre sendte mig. Jeg kan ikke nægte at jeg ved Synet af min dyrebare Caroline følte mig lykkelig og jeg begyndte at mærke, at min Kjærlighed blev stille gjengjældt i fuldt Maal. Kjære Fader, Tiden var der, at jeg maatte og skulle tilbyde min Caroline mit Hjerte, jeg fandt ellers ingen Ro. Paa Sorgenfri Slot trykkede jeg hende for første Gang til mit Bryst og med mine Læber beseglede jeg mit Løfte. Vi var nu forenede, kjære Fader, naar vore Hjerter ere smeltede sammen, vi ere lykkelige med hinanden; Skænk os Din Velsignelse! Jeg er overbevist om at Du er glad ved denne vor Forening og længes kun efter at tale med Dig. Jeg er saameget optaget af Forretninger, at jeg her ikke har Tid til at meddele Dig Alt, hvad jeg ønskede. Men med Guds Hjælp faaer vi snart! Line rejser desværre imorgen. Du faaer Brev fra hende i disse Dage. Hils Agnes.

Din lykkelige Svend.

Kjøbenhavn den 21de Novbr 63.

Min kjære Svend!

Det vilde jeg hellere end at jeg kunde se dig, fælle med
 din Brev og end med mig. Jeg er
 kjære Svend! Jeg er mig selv og jeg
 vil, at du som du er, skal være
 som jeg er, og derfor vil jeg fælle mig i det
 Brev og glemme det. Jeg vil mig selv
 som. Jeg vil mig selv og jeg vil dig.

Brev fra Agnes Svendsen til familien på "Marianelund".
(Hun passede sin fader Andreas Peter Svendsen, der boede
på Castellet i København.)

Castellet, d.5. August 1872.

Mine Kjære!

Det glædede mig meget omsider at høre lidt fra Eder, jeg
længtes efter at vide, hvorledes I levede med Eders Gjæ-
ster. Det glæder mig nu at høre at Wiwets Ophold hos Eder
har været til gjensidig Tilfredshed og Behagelighed, ja,
naar man har det godt med dem man lever sammen, flygter
Tiden altid for hastig. Jeg ville før have skrevet til
Eder, men saa talte Fader om, at vi som igaar skulle be-
søgt Eder, men det blev der da ikke noget af, nærmest paa
Grund af Veirets Ustadighed. Jeg havde glædet mig dertil,
men nu faaer jeg jo have det tilgode til en anden Gang.
Jeg takker dig, kjære Gunde, for Invitationen til at føl-
ge med paa Udstillingen, det vil jeg med Glæde, jeg har
ikke været der, siden jeg var der med dig, kjære Broder.
I Holbæk var jeg en Uge

Min Fremtidsskjæbne staaer jo i Guds Haand og ihvorvel
jeg med den Tanke rolig og tilfreds maatte afvente Tiden,
saa kan jeg dog ikke nægte, at Humøret er meget trykket,
thi jeg føler det mere og mere, hvor langt jeg staaer
tilbage i Dannelse og Kundskaber til Nutidens Fordringer
og som jeg paa Grund af min Alder og de Forhold, jeg lever
i ikke kan tilegne mig. Forøvrigt kan I vel tænke, at det
var behagelige Dage, jeg tilbragte i den Dallske Familie.
Vi vare en Aften hos Bull's. Saa havde vi en Dag en yndig
Kjøretur til Løvenborg. Hos Liutnant Dahl var vi til Cho-
coladegilde til den lille Søns Fødselsdag. Hvilken nyde-
lig Dame, Fru Bøbert er og saa elskværdig tillige, jeg
er ganske indtaget i hende.

De første Dage, jeg var i Holbæk, var Lone daarlig, men
senere havde hun det ret taaleligt. Jeg badede hver Dag.
Forresten døjede vi rædsomt af Varmen, alle Vinduer og
Døre maatte være aabne, saa der var en lystelig Træk,
jeg har da nu ogsaa faaet ordentlig Tandpine.

Fra Wandels skal jeg hilse. I denne Tid ligger de herude

om Natten, alle Børnene ere paa Marianelund. Igaar var jeg hos min Læge. Han undersøgte mig, men kunne ikke opdage noget, men han sagde, at det ofte kunne ligge skjult og at jeg endelig af og til maatte lade ham høre paa mig. Jeg har faaet nogle andre Piller som kommer fra Paris og ere dyre, dem jeg først fik, vilde Maven ikke taale. Ja nu mine Kjære vil jeg sige Eder Levvel for denne Gang. Jeg længes efter at see Eder og ville ønske, det snart kunne ske. Hilsen til lille Line, hun savner vel ret sin Legekammerat Benedicte. Fader hilser, han har altid travlt. Kjærligste Hilsen til Eder fra Eders hengivne

Agnes.

Brev fra Andreas Peter Svendsen til sønnen Svend Emilius Svendsen og dennes hustru Adelgunde Wivet.

Marianelund, d. 28. Juni 73.

Kjære Søn og Svigerdatter.

Du tænker vel at jeg har glæm Eder, men det er ikke Tilfældet, thi jeg vilde ikke skrive føren som at jeg hafte mit Værksted i Orden og min Stadsestue jeg ønsker nok De skulde komme og see hvor net jeg faaer det og Wilhelmine gjør det for min Tilfredshed saa jeg føler mig ret Løkkelig og takker den gode Gud for den Løkke at han skjænker mig god Helse og mit gode Udkomme thi vi Mennesker faaer ikke noget uden ved Guds Bistand, nu har jeg faaet at vide min Pensions Størrelse, nemlig 300 Rdl. om Aaret, som er lste Clase. Agnes kan faae den i Kjøbenhavn hos Kaptain Semmermann som Kasserer ved Pensjons og Invalidforsørgelse Contoret og hun sørger for hjemtagningen, jeg kunde nok faaet den anvist i Helsingør, men saa skulde jeg haft en Embedsmand til at hjemtage den, nu den lste Juli kan Agnes faae 50 Rdl. for Juni og Juli, saa jeg er ret tilfreds med Udfallet thi di vilde ikke givet mig uden 2. Clase men det vilde jeg ikke modtage, men saa var jeg hos Oberst Bug og fik skriftlig at jeg var lønnet som Mester ved Randers Arsenal fra lste April 1838 til Juni 1842 og saa gik jeg til Konferenceraad Christensen og sagte det

skulde gjøre mig und, hvis jeg ikke fik Pensjon i lste Clase lige saa vel som 2 andre jeg nævnte og tillige sagde, at Konferenceraaden kjente mig jo fra tidligere, naa ja naar nogen har faaet det skulde jeg ogsaa have det saa det er 70 Rdl mere om Aaret.

Jeg skal hilse fra den Stahlhudske Familie, di er alle ved Helse det er Skade vi har saa ustadt Weier derfor vi ikke synderligt Besøg, men vi maa haabe til det bedre. Nu adjø mine Kjære Lev ret vel hils lille Line skriv snart.

Din altid hengivne Fader Svendsen.

Brev fra Adelgunde Svendsen, født Wivet, og hendes mand postmester Svend Emilius Svendsen, Hørsholm, til deres datter Agnes Caroline Severine Svendsen under dennes ophold på Antvorskov Højskole ved Slagelse.

Hørsholm den 2. September 1885.

Min egen kjære Linemor!

Tak Du Kjære, for Dit sidste rare Brev, det er jo forførdelig saa Du har travlt, overanstreng Dig nu bare ikke, det gjorde jo ikke noget selv om Du blot fik den ene Tøffel færdig, sender Du Lommetørklædet selv, hun skal confirmeres Den 4de October. Igaar var Far og jeg i Byen vi kjøbte en Pache til hende, den er med Guld til begge Sider og Plads til 2 Billeder, jeg kjøbte mig en sort Kjole, Norstlande har saa travlt saa jeg maatte lade den sy i Byen. Jeg prøvede den lste og anden Gang fra 3 til 6½ og faar den på Løverdag, det rigtignok hurtig derinde, fra Mor og Lydia skal jeg hilse Dig mange Gange, jeg begynder allerede at længes efter Dig denne Gang, men før den 16 eller 18de October faar jeg Dig altsaa ikke at se, jeg synes at det var bedst for Dig om vi kom en hel Dag, saa fik Du jo den Dags Ferie. Vi fik forleden Dag Forlovelseskort, Harald Bloch og Louise Albeck, Datter af Admiralen, hun skal være en rigtig net og huuslig Pige. Jeg tænker, kjære Linemor, at Du skulle begynde med varmere Tøi, nu kan Du godt begynde med den tykke Klokke, Dit Under skjørt er og er saa pønt med Plisée forneden, skal jeg sende det til Dig, eller kan det vente til jeg kommer, Du maa vel ogsaa snart have Dine Uldstrømper paa?

Skal Du have Dine Pandsersko paa til den 14de Oct.?
Svar herpaa i næste Brev. Du er vel endnu ikke begyndt at gaae med Dit Jersey-Liv? Jeg vilde ønske at vi havde faaet Fjedre i Din fine Kjole, det er bedre end Tornure, er den reen, Du trænger vel til en Tornyre til? Ja, nu vil jeg slutte da jeg har saa meget at bestille, lad mig see at Du faarLommetørklædet færdig paa Søndag, blot jeg kunde kaste Kniplinger paa for Dig. Du ligger dog vel med Dyne. Nu til Slut mange Kys fra

Din egen Mor.

Min kjære Caroline! Ogsaa jeg skulde egentlig have skrevet til Dig, men saa kom vi til Kjøbenhavn istedetfor, saa denne Gang kommer Brevet en Dag senere; men Du har vel igrunden saa travlt med mange Ting at Du næppe faar Tid til at tænke meget paa Hjemmet (uden om Søndagen) og godt er det, min kjære Pige, at Du er saa godt engageret, uden Overanstrengelse, som jeg haaber! Tag Dig endelig ikke formeget paa, gaa endelig i ordentlig Tid i Seng saa Du kan faa den fornødne Søvn og Hvile, og saa forsøm ikke en daglig Tur i en frisk Luft og holde Dig i det Hele godt varm klædt; er der noget, Du mangler i saa Henseende, saa sig det, saa skal det blive sendt. Dine Fødder tænkte vi på igaar, for sender jeg Dig en god Kniv, men vær endelig meget forsigtig ved Brugen af den, Du maa holde den saa flad som mulig og ganske let lade Kniven gaa over den haarde Hud, giv Dig endelig Tid dertil; thi skjærer Du Dig, bliver Pinen jo meget værre. Saa har jeg nu atter læst Dit sidste kjærkomne Brev igjennem og takker Dig for Alt, hvad Du skriver; jeg har ret glædet mig over dets Indhold, og jeg kan godt sige, at vor bedste Glæde er at modtage gode og kjærlige Breve fra Dig, Gud give det saaledes maa blive ved saalænge vi skulle leve adskilte, saa mildnes Adskillelsen betydelig; men meget har jeg egentlig at sige og raade Dig, hvad der blive for vidtløftigt at fremsætte paa Papiret. Saa haaber jeg imidlertid at Du stadig gaar frem i Forstand og at Du tager Gud og Frk. B. med paa Raad i Øjeblikke, hvor Du staar tvivlende og trænger til Støtte. Jeg haaber nu vor Rejse til Antvorskov kan finde Sted Søndag den 18. Oktober;

det er ganske rigtig, kjære Caroline, at vi ikke kunne umiddelbar før den 14. især da Du er saa heldig at skulle spille Komædie; jeg skulde ellers sætte megen Pris paa at være Tilskuere ved den Forestilling, men Du kan maaske engang gjentage Rollen herhjemme. Kjære Caroline jeg forstaar godt Omstændighederne ved Kirkegangen paa Antvorskov og jeg skal heller ikke stille nogen bestemt Fordring til Dig i saa Henseende, kun vil jeg bede Dig om engang imellem at tænke paa Vorherres Ord til Martha: "Martha! Martha du gjør dig Bekymring og Uro med mange Ting, men Fet er fornødent. Maria haver udvalgt den gode Deel, som ikke skal borttages fra hende." Jeg ved godt, hvad der inderst i Dit Hjerte bor og jeg glæder mig i mit stille Sind ved Tanken om at vi skulle vandre til Guds Hus sammen, som i gamle Dage, da Du som Lille fulgte med mig. - Turen til Kjøbenhavn gik godt; jeg taledede med Kontorchef Lund om Næstved; jeg er forberedt paa ikke at faa det. Viborg bliver ogsaa ledig nu fra 1. Decbr. forhaabentlig bliver det dog vel et af Stederne; jeg vilde jo grumme gjerne have Næstved. Det bliver nu en bevæget Tid for mig at gaa i møde. Tag nu tiltakke med det, Line og lev tusinde Gange vel. Du omfavnes i Tanken af Din hengivne Fader

Svend.

Vi købte igen til Agnes Stahlhuts Konfirmation den 4. Oktober en Guld-Medaillon til 10 kr. - Hils Frk. B.

forment paa; og endelig: ordets Tid: Seng,
 som Du kan se den fremste Søn og Kvind,
 som forsinde i en dybt Tom: en frisk Luft
 og helle Bø: et Kald godt vane Erer; og de smagte,
 Du smagte: som Hæmmer, som sig det, som skal
 det bliu pænt. Din Fæder tænkte sig paa isand;
 han pænte sig og en god Kvin, men en endelig smagt
 forment med Bø og af det, de som helle den som
 fæder som smagt og gænk led led Kvin og om

O v e r s i g t
over
Slægten J a c o b i og dens forgreninger

Af hensyn til de mange af slægten, der bor i USA, er teksten skrevet på engelsk.

Oversigten vil blive sendt i særtryk til de derboende slægter, som jeg har adresse på.

The Jacobi - Family

Grüna Cohen, born Jacobi, Neuman Hirsch Jacobi and Wolf Jacob Jacobi, all coming from Neustadt in Posen, where a conflagration seems to have spoiled their home, perhaps during the Napoleonic-wars.

Their parents died when they were young children and they all emigrated as young people.

Grüna Cohen, her eldest daughter Sarah and her youngest son Louis (4 other children had died and are buried in Neustadt) went to Charleston S.C. in USA and arrived there September 29th 1850. Her husband Gabriel Nathan Cohen deceased about 1845 and is buried in Neustadt.

Neuman Hirsch Jacobi went to Copenhagen in Denmark as a tailor and married there Sarah Moses. He became an appreciated renowned tailor.

Wolf Jacob Jacobi went to England, some of his children were born in London, where he was married. From London he went to Canada, he lived in Montreal in 1841. His wife and the eldest son were not in robust health, so he concluded to go to the British West Indies via New York and Charleston by sailing vessel. His wife Rebecca and son Edward were not able to travel further than New York City, where he left his family, coming to Charleston to take a ship there for Nassau, B.W.I. to explore that city and return for his family. In Charleston S.C. lived a cousin of his wife's, Phoebe Gates, who was married to Joshua Lazarus of Charleston. She advised him to return to New York for his family and take them back to settle in Charleston and begin a business career in that city, which he did. Before he could do so his wife and son died in New York and were buried in a cemetery of the Spanish and Portuguese Congregation on Twentieth Street. Then Wolf came to Charleston with the other children.

I Grüna Jacobi and Gabriel Nathan Cohen's children:

- a. Sarah Cohen, b. 1817, m.t. Casper Phillips
- b. Bluhma Cohen
- c. Charlotte Cohen
- d. Mitchel Cohen
- e. Julius Cohen
- f. Louis Cohen, b. 1833, came to Charleston S.C. 1850 and in 1855 married Cecilla Bentschner, d. 1914.

Ia. Sarah Cohen and Casper Phillips' children:

- aa. Charlotte Phillips, b. 1838, m.t. Moritz Jacobi
- ab. Mitchell Phillips, b. ? m.t. Augusta Gottmen
- ac. Julius Phillips, b. ? m.t. ??
- ad. Isadore Phillips, b. 1841, m.t. Fritzensgl Lee
- ae. Nathaniel Phillips, b. ? m.t. ??
- af. Sigmund Phillips, b. 1855, m.t. Augusta Meyer
- ag. Leonard Phillips, b. 1859, m.t. Flora Benjamin
- ah. Leopold Phillips, b. ? m.t. ??

Iaa. Charlotte Phillips and Moritz Jacobi's children:
see Iie, Moritz Jacobi

Iab. Mitchell Phillips and Augusta Gottmen's children:

- aba. Sarah Phillips, b. ? m.t. Wood
- abb. Gertrude Phillips, b. ?

Mitchell and Augusta lived in Charleston S.C., but went later to New York, N.Y.

Iad. Isadore Phillips and Fritzensgl Lee had no children.
Isadore took care of the business while his brother in law Moritz Jacobi was in England and Denmark. He was killed during the civil war, a great sorrow for his sister Charlotte.

Iaf. Sigmund Phillips and Augusta Meyer's children:

- afa. Jack Phillips, b. ? m.t. ??
- afb. Sadie Phillips, b. ? m.t. Lewis Stelling
- afc. Alma Phillips, b. ? m.t. Silverburg
- afd. Ethel Phillips, b. ? m.t. Horace Milan

Iafa. Jack Phillips and ?? children:

2 children ??

Iafb. Sadie Phillips and Lewis Stelling's children:

2 children ??

Iafc. Alma Phillips and Silverburg's child:

1 child (a)

Iafd. Ethel Phillips and Horace Milan's children:

2 children ??

b. = born
m.t. = married to
d. = deceased
(a) = adopted

Iag. Leonard Phillips and Ilna Benjamin

no children ??

If. Louis Cohen and Cecillia Bentschner's children:

- fa. Bluhma Cohen, b. 1858, m.t. Lee Loeb
- fb. William Bentschner Cohen, b. 1860, m.t. Sarah
Jacobi (IIec)
- fc. George Nathai Cohen, b. 1863, d. 1867
- fd. Isadore Cohen, b. 1867, m.t. Kathrine Jacobs
- fe. Isaac S. Cohen, b. 1871, m.t. Carrie Israel
- ff. Moutrice J. Cohen, b. 1874, m.t. Hallie Ottenheimer

Louis Cohen came to Charleston in 1850, for 2 years he worked as a shopassistant in his uncles (Wolf Jacob Jacobi's) store. In 1852 he started his own store together with his cousin Moritz Jacobi, but he was weak (Asthma) and went to Florence S.C.

Louis was trained as a tailor and his store was a clothstore. He retired in 1905, when his store was taken over by his son William Bentschner Cohen.

Isadores' wife Kathrine, called Kattie, was an opera-singer, known as "Madam Katherine Carrilna", lived in Italy, but deceased in New York.

Ifb. William Bentschner Cohen and Sarah Jacobi's children:

- fba. Cecilia Miriam Cohen, b. 1886, d. 1888) in Char-
- fb. Sidney Jacob Cohen, b. 1891, d. 1915) leston
- fb. Helen Louise Cohen, b. 1894, d. 1974 in Rochester

Ife. Isaac S. Cohen and Carrie Israel's children:

- fea. Edgar Allen Cohen, b. 1894, m.t. Elisabeth
Sternberger
- feb. Alvin Frederich Cohen, b. 1899, m.t. Agnes Cook
- fec. Cecile Eleonora Cohen, b. 1901, m.t. Mourice B.
Shapero, living Alongreen Home 8,
7320 Glenrose Ave, Norfolk Va.

Ifea. Edgar Allen Cohen and Elisabeth Sternberger's children:

- feaa. Lois Betty Cohen, b. 1931, m.t. Leonard Greenbaum
- feab. Edgar A. Cohen, b. 1938, dr. P.H.D. University
of Cincinnati.

lfaa. Lois Betty Cohen and Leonard Greenbaum's children:

- faaa. Lyn Ellen Greenbaum, b. 1957
- faab. Carol Ann Greenbaum, b. 1959.

lfcb. Alvin Frederich Coburn (Cohen) and Agnes Cook's 5 children ???

Alvin was a very appreciated doctor and changed his name, because he was afraid his Jewish name should spoil his career.

- Ifec. Cecila Eleonora Cohen and Mourice Shapero's
 children:
 fecaa. William Shapero, b. ? m.t. Carolina Strauss
 fecab. George Shapero, b. ? m.t. Louise Sullivan
 William is AB, LLB from Univer. of Virginia.
- Ifeca. William Shapero and Carolira Strauss' children:
 fecaa. Donald Lee Shapero, b. 1962
 fecab. Marilyn Louise Shapero, b. 1965
- Ifecb. George Shepherd (Shapero) and Louise Sullivan's
 children:
 fecba. George Shepherd, b. 1964
 fecbb. Cecelia Shepherd, b. 1966
 fecbc. Cynthia Shepherd, b. 1967
- Iff. Moultrice J. Cohen and Hallie Ottenheimers' child:
 ffa. Louis Cecil Cohen, b. 1898, m.t. Doris Meyer
 They are living in Little Rock, Arkansas
 Moultrice deceased in 1899, and in 1906 his widow
 was married to Jefferson Steinhard and they got
 one boy J.D. Steinhard, jr., living 6203 Houston, Texas
 77035, and a daughter Nancy Steinhard married to
 Jean Senger, living 9001 Renwick, Houston Texas.
- Iffaa. Louis Cecil Cohen and Doris Meyer's child:
 ffaa. Hallie Cohen, b. 1932, m.t. Rich. I. Miller,
 living 1527 Bolling Ave, Norfolk, Va. 23505.
 Louis is a District Governor of the Society
 of Real Estate Appraisers and realtors "Elco
 Agency", living 440 Fairfax Str., Little Rock,
 Arkansas 72205, USA
- Iffaaa. Hallie Cohen and Richard I. Miller's children:
 ffaaa. Dorianne Miller, b. 1958
 ffaab. Sandra Louise Miller (Sandi), b. 1960
 ffaac. Henry Cecil Miller, b. 1964.

II. Neuman Hirsch Jacobi and Sarah Moses' children:

- a. Jacob Jacobi, b. 1824, m.t. Ida Augusta Levin
- b. Adelaide Jacobi, b. 1825, m.t. 1) Joseph Cacca-
vajo 2) F. Saabye
- c. Hanne Jacobi, b. 1827, m.t. David Bentschner
- d. Rosatte Jacobi, b. 1831, d. 1918, unmarried
- e. Moritz Jacobi, b. 1832, m.t. Charlotte Phillips
- f. Louis Salyman (Sally) Jacobi, b. 1835, m.t.

Louise Charlotte Birch

Neuman Hirsch Jacobi's name was in Hebrew: Nachum Zwi Jacobi. He lived in Copenhagen since about 1820 until he deceased 1881. Possibly the family comes from Capernaum by the lake of Genezareth, the name in Hebrew is: Far-Nachum.

IIa. Jacob Jacobi and Ida Augusta Levin's children:

- aa. Anne Josefine Jacobi, b. 1851, m.t. Alfred Peder-
sen, who was a merchant in Hille-
rød in Denmark. No children.
- ab. Dagmar Elisabeth Jacobi, b. 1852, m.t. Julius
Damtoft, who had a drogstore in
Bridgeport, Conn.
- ac. Heluise Mathilde Jacobi, b. 1853, m.t. Thorvald
Madsen, who had an electroplate
establishment in Copenhagen.
- ad. Rudolf Julius Jacobi, b. 1854, m.t. Petra Marie
Andersen. Rudolf was a principal
in a clothstore in Copenhagen
- ae. August Jacob Jacobi, b. 1859, m.t. 1) Johanne
Marie Christine von Drewes (div.)
2) Agnes Caroline Severine Svend-
sen.
August was educated in a bank
and was at last head clerk in The
association of landed Estates in
Jutland, Viborg in Denmark.

IIab. Dagmar Elisabeth Jacobi and Julius Damtoft's chil-
dren:

- aba. Frank Viggo Damtoft, b. ? m.t. 1) Bell ?
2) Edtih ? He too was a pharma-
cist and he helped his father in
the drogstore, which he took
over after his father's death
- abb. Walter Julius Damtoft, b. ? m.t. 1) Vivian
Keen Martin, d. 1918, 2) Dorothy
Atkinson.
Walter was educated as a fore-
ster (Master of Forestry), he
was in the management of the
Champion Paper and Fibre Comp.
in Canton, N.C.

IIaba. Frank Viggo Damtoft and Bellé ? child:

abaa. Donald Stephan Damtoft, b. 1921, m.t. Nancy Nickum, they are living in Bridgeport, Conn.

Donald worked for a number of years at Igor Sikorsky's helicopter factory near Bridgeport. Now (1976) he is supposed to work for a large bakery that is owned by his wife's family.

IIaba. Donald Stephan Damtoft and Nancy Nickum's children:

abaaa. John Damtoft, b. ?
abaab. Stephen Damtoft, b. ?
abaac. Karen Damtoft, b. ?

IIabb. Walter Julius Damtoft and Dorothy Atkinson's children:

abba. Walter Atkinson Damtoft, b. 1922, m.t. Janet Russell

abbb. Anne Elisabeth Damtoft, b. 1926, m.t. Robert Fishburn Campbell in Asheville.

Walter is a student from Yale Univ. and North Carolina Univ. Journalist in 1947. Senior editor of The National Observer, a weekly newspaper that is circulated throughout the U.S. His major responsibility is news of interest to consumers, including government and private attempt to make sure that manufacturers make and sell products that are safe and are what they are advertised to be. He is also responsible for the stories about travel that appear in his paper.

Anne has studied marine biology and has worked as a medical technician in a hospital. She is now (1975) a librarian in a hospital.

IIabba. Walter Atkinson Damtoft and Janet Russell's children:

abbaa. Russell Walter Damtoft, b. 1954, student from Grinnell Coll., Iowa

abbab. Lisa Damtoft, b. 1956, student in Beloit, Wisc.

IIabbb. Anne Elisabeth Damtoft and Robert Fishburn Campbell's children:

abbbba. Elisabeth Julia Campbell, b. ? m.t. Stephen M. Robertson

abbbbb. Walter Robert Campbell, b. ?

abbbbc. Catherine Campbell, b. ?

Robert is journalist. He is presently (1975) editor of the daily newspaper in Gainesville, Ga. Elisabeth attended the University of Copenhagen in 1970-71, had a room in Birkerød. Walter is a student from University in Tennessee

- IIac. Heluise Mathilde Jacobi and Thorvald Madsen's child:
aca. Ellen Madsen (a), b. ? m.t. Otto Thøfner,
"Utterslevgaard" by Copenhagen
- IIad. Rudolf Julius Jacobi and Petra Marie Andersen's
children:
ada. Ingeborg Jacobi, b. 1885, m.t. William Olsen
adb. Knud Jacob Jacobi, b. 1887, m.t. Helga Wilhel-
mine Christine Juulmann
adc. Aage Jacobi, b. 1888, m.t. Lulu Phister-Andresen
William Olsen was head clerk in The Copenhagen fire
Insurance. Knud is a lawyer in Copenhagen, Aage had
been in a bank in Copenhagen.
- IIada. Ingeborg Jacobi and William Olsen's children:
adaa. Inger Jacobi-Olsen, b. 1909, d. 1967, unmarr.
adab. Eiler Jacobi-Olsen, b. 1910, m.t. Elise Nielsen
adac. Else Olsen, b. 1917, m.t. Erik Lunding
Inger was an assistant in "The Farmers Creditassocia-
tion in Copenhagen". Eiler is a bookkeeper in a fire
insurance comp. Else got married in Sweden during the
World war II and deceased 1944.
- IIadab. Eiler Jacobi (Jacobi-Olsen) and Elise Nielsen's
children:
adaba. Hans Jacobi, b. 1942, m.t. Kirsten Foged
adabb. Sven Jacobi, b. 1945, m.t. Sandra Lee
Hans is an architect in Denmark, Sven is graduated
ingeneer, he is a doctor in Hydrolic in USA and is
now working in Greenland. His wife, called "Sandy"
has a master degree in English.
- IIadb. Knud Jacob Jacobi and Helga Wilhelmine Christine
Juulmann's children:
adba. Ester Jacobi, b. 1922, m.t. Egon Madsen, d.1975
adbb. Jørgen Jacobi, b. 1925, m.t. Anne-Mette Over-
gaard
Jørgen is an architect in Denmark.
- IIadba. Ester Jacobi and Egon Madsen's children:
adbaa. Birthe Madsen, b. 1946, photographer, living
Hauptstrasse 444-446, 5 Köln/Porz
adbab. Knud Christian Madsen, b. 1948.
- IIadbb. Jørgen Jacobi and Anne-Mette Overgaard's child:
adbaa. Henrik Jacobi, b. 1971.

IIadc. Aage Jacobi and Lulu Phister-Andresen's child:

adca. Aase Jacobi, b. 1916, m.t. V. Fr. Henriksen

IIadca. Aase Jacobi and V. Fr. Henriksen's children:

adcaa. Peter Aage Henriksen, b. 1939

adcab. Lars Anton Henriksen, b. 1945

IIae. August Jacob Jacobi and Johanne Marie Christine von Drewes's children:

aea(1) Olaf Jacobi, b. 1885, m.t. Laura ?

aeb(1) Ellen Jacobi, b. 1889, d. 1976 unmarried

After the parents divorce Olaf went to USA and lived in Milwaukee. Ellen lived with her mother until she deceased. Ellen was employed at the town council in Lyngby. The last years she lived at a resthome in Ordrup.

IIae. August Jacob Jacobi and Agnes Caroline Severine Svendsen's children:

aea(2) Svend Thorvald Jacobi, b. 1902, m.t. Agnes Margrethe Ørskov Sørensen

aeb(2) Poul Jacobi, b. 1904, m.t. Myrtle Müller

aec. Hans Jacobi, b. 1905, m.t. Esther Illum

aed. Dagmar Adelgunde Jacobi, b. 1908, unmarried

aee. Kjeld Jacobi, b. 1909, m.t. Telse Schmidt

aef. Per Jacobi, b. 1911, m.t. Ingrid Gisselbæk

Svend is retired from an occupation as managing clerk in The Creditassociation of Landed Estates in Viborg. Poul is trained as a farmer and went to USA, where he was an engineer in The Kohler Comp. in Kohler, Wisc. He is now retired. Hans has been colony manager in Greenland, but has also retired. Dagmar has been at different offices, also in Greenland, now retired. Kjeld is a lawyer, many years in Hjørring, now in Skagen. Per has retired from his work in Handelsbanken.

IIaea(1) Olaf Jacobi and Laura ?'s child:

aeaa(1) Ellen Elsie Jacobi, b. ? m.t. Kiefer

IIaeae(1) Ellen Elsie Jacobi and Kiefer's children:

aeaaa(1) John Kiefer, b. ?

aeaab(1) Michael Kiefer, b. ?

They are living 6660 N.60Str., Milwaukee, Wisc.

IIaea(2) Svend Thorvald Jacobi and Agnes Margrethe Ørskov Sørensen's children:

aeaa(2) Finn Jacobi, b. 1933, m.t. Ilse Buch

aeab(2) Bente Jacobi, b. 1937, m.t. Kaj Hyldal

Finn is senior master in French and religion in a High school in Aarhus. Bente is educated as a nurse and has been studying at the University in Austin, Texas. She has a master degree from there. Her husband is principal in a schoolhome.

- IIaeea (2) Finn Jacobi and Ilse Buch's children (a)
 aeaaa. Filip Jacobi, b. 1964
 aeaab. Rakel Jacobi, b. 1972 (Korea)
- IIaead. Bente Jacobi and Kaj Hyldal's children (a):
 aeaba. Lone Hyldal, b. 1965
 aeabb. Morten Hyldal, b. 1966
 aeabc. Dorthé Hyldal, b. 1969
 aeabd. Camilla Hyldal, b. 1974
- IIaeb (2). Poul Jacobi and Myrtle Müller's child:
 aeba. Karen Louise Jacobi, b. 1944, m.t. Daniel
 Burke Maxey.
 Both are mathematical students and are working
 as graduated electrical engineers. In 1975 they
 are living 15720 Judicial Road, Brunsville, Mn.
 55337, USA. Both of them have a master degree.
- IIaeba. Karen Louise Jacobi and Daniel Burke Maxey's
 children:
 aebaa. Kama Maxey, b. 1970
 aebab. Brendan Maxey, b. 1973
- IIaec. Hans Jacobi and Esther Illum's children:
 aeca. Ole Illum Jacobi, b. 1934, m.t. Susanne
 Wellendorf
 aecb. Hanne Illum Jacobi, b. 1935, m.t. Jørgen
 Erik Andersen
 aecc. Per Illum Jacobi, b. 1940, m.t. Karen
 Clausen
 Ole is a professor at the Technical University of
 Denmark. Hanne and her husband are architects. Per
 is an architect - all of them are living in the
 neighborhood of Copenhagen.
- IIaeca. Ole Illum Jacobi and Susanne Wellendorf's
 children:
 aecaa. Frans Jacobi, b. 1960
 aecab. Barbara Jacobi, b. 1962
 aecac. Sonja Jacobi, b. 1964
 aecad. Frederik Jacobi, b. 1973
- IIaecb. Hanne Illum Jacobi and Jørgen Erik Andersen's
 children:
 aecba. Uffe Andersen, b. 1960
 aecbb. Ane Andersen, b. 1962
 aecbc. Lene Andersen, b. 1965
- IIaecc. Per Jacobi and Karen Clausen's children:
 aecca. Søren Jacobi, b. 1973
 aeccb. Magnus Jacobi, b. 1976

- IIaed. Kjeld Jacobi and Telse Schmidt's children:
 aeda. Mimi Jacobi, b. 1938, m.t. Vagn Find Rabøl Hansen
 aedb. Niel Erik Jacobi, b. 1941, d. 1966
 aedc. Christian Kjeld Jacobi, b. 1942, m.t. Ulla Britt
 aedd. Peter Jacobi, b. 1944
 aede. Ann Elisabeth Jacobi, b. 1946.
 Mimi is a nurse and her husband a psychologist
 Christian Kjeld is a purser with the SAS-aircomp.
 Peter is a fisherman. Ann is studying psychology.
- IIaeda. Mimi Jacobi and Vagn Find Rabøl Hansen's children:
 aedaa. Helle Rabøl Hansen, b. 1963
 aedab. Maj Rabøl Hansen, b. 1964
- IIaedc. Christian Kjeld Jacobi and Ulla Britt's children:
 aedca. Tomas Jacobi, b. 1974
 aedcb. Mette Jacobi, b. 1975
- IIaedd. Peter Jacobi and Marianne la Cour have a child:
 aedda, Nanna la Cour, b. 1972
- IIaede. Ann Elisabeth Jacobi and Allan Madsen have a child:
 aedea. Emil Jacobi Madsen, b. 1975
- IIaee. Per Jacobi and Ingrid Gisselbæk's children:
 aeeaa. Kirsten Gisselbæk Jacobi, b. 1942, m.t.
 Poul Kühnl
 aeeab. Telse Gisselbæk Jacobi, b. 1947, m.t. Jørgen Risløw
 Kirsten is a journalist and her husband a lawyer
 Telse is an assistant dispenser, her husband is
 an electrician.
- IIaeea. Kirsten Gisselbæk Jacobi and Poul Kühnl's children:
 aeeaa. Janus Jacobi Kühnl, b. 1970
 aeeab. Casper Jacobi Jühl, b. 1972
- IIaeeb. Telse Gisselbæk Jacobi and Jørgen Risløw's child:
 aeeba. Jesper Jacobi Risløw, b. 1974
- IIb. Adelaide Jacobi and Joseph Caccavajo's child:
 ba. Robert Caccavajo, b. ? m.t. Lena Levy
- IIba. Robert Caccavajo and Lena Levy's children:
 baa. Joseph Caccavajo, b. ? m.t. ?
 bab. Sadie Caccavajo, b. ? m.t. Louis Kroner
 bac. Juliette Caccavajo, b. ? m.t. Harold Kennedy.

IIc. Hanne Jacobi and David Bentschner's child:

ca. Sarah Frederiche Bentschner, b. 1870, m.t.
Julius M. Visanska.

Sarah was a doctor of Laws, her husband had a clothing store. They lived in Charleston, S.C. Had no children.

IIe. Moritz Jacobi and Charlotte Phillips' children:

ea. Jacob Leonard Jacobi, b. 1859, m.t. Bertha David
eb. Sidney Jacobi, b. 1863, d. 1890
ec. Sarah Jacobi, b. 1863, m.t. William Bentschner
Cohen (Ifb)

ed. H. Werthaim Jacobi, b. 1865, d. 1868

ee. Isadore Jacobi, b. 1867, d. 1867

ef. Adele Poulaine Jacobi, b. 1868, d. 1944 in
Jacksonville Fla.

eg. Georgiana Rachel Jacobi, b. 1870, d. 1874

eh. Louis Jacobi, b. 1872, d. 1875

ei. Gertrude Florence Jacobi, b. 1875, d. 1946

ek. Miriam Felecia Jacobi, b. 1878, d. 1882

Jacob was Publicity Manager for the Columbian Mutual Life Insurance Comp. of Memphis, Tennessee. He and his wife are buried in Atlante, Ga.

Adele and Gertrude had a school in Jacksonville Fla.

IIea. Jacob Leonard Jacobi and Bertha David's children:

eaa. Poulaine David Jacobi, b. 1885

eab. Lottie (Charlotte) David Jacobi, b. 1887

Poulaine is a secretary in Atlanta Ga. Lottie is a teacher in Atlante Ga.

IIec. Sarah Jacobi and William Bentschner Cohen's
children:

eca. Cecilla Miriam Cohen, b. 1886, d. 1888

ecb. Sidney Jacobi Cohen, b. 1891, d. 1915
(B.A. & M.A.)

ecc. Helen Louise Cohen, b. 1894, d. 1974
(A.B. & M.S.S.)

IIIf. Louis Salyman ("Sally") Jacobi and Louise Charlotte
Birch's child:

fa. Sally Jacobi, b. 1870, m.t. Elisabeth Junghaus

Sally was a veterinary (Surgeon). He went to Denmark and lived in Randers. He was born in Charleston S.C.

IIIfa. Sally Jacobi and Elisabeth Junghaus' children:

faa. Gudrun Jacobi, b. 1899, d. 1907

fab. Sigrid Jacobi, b. 1903, m.t. Henrik Gottschalk-Hansen

fac. Edvin Jacobi, b. 1905, m.t. Karen Westergaard,
both deceased.

Sigrid has been a widow since 1946 and is a assistant in the electric comp. NESA. Her husband was an architect. Edvin was employed in the town-office of Gentofte.

- IIifab. Sigrid Jacobi and Henrik Gottschalk-Hansen's
 children:
 faba. Preben Gottschalk-Hansen, b. 1932, m.t.
 Astrid Rasmussen
 fabb. Anna Elisabeth Gottschalk-Hansen, b. 1934,
 m.t. Ivar Selsmark
- IIifaba. Preben Gottschalk-Hansen and Astrid Rasmussens
 children:
 fabaa. Henrik Gottschalk-Hansen, b. 1958
 fabab. Jesper Gottschalk-Hansen, b. 1961
 fabac. Lone Gottschalk-Hansen, b. 1964
- IIifabb. Anna Elisabeth Gottschalk-Hansen and Ivar Sels-
 marks children:
 fabba. Marianne Selsmark, b. 1958
 fabbb. Niels Selsmark, b. 1961
 fabbc. Steen Selsmark, b. 1963
- IIifac. Edvin Jacobi and Karen Westergaard's children:
 faca. Ib Ole Jacobi, b. 1940, m.t. Inge Lise
 Hansen
 facb. Hans Carsten Jacobi, b. 1942, m.t. Karen
 Munk Jensen
 Ib Ole was an advertising-manager, now deceased
 Hans Carsten is an engineer in the town of Hille-
 rød, living Dønnegaardsvej 3, Nr. Herlev, 3340
 Brødskov.
- IIifaca. Ib Ole Jacobi and Inge Lise Hansens child:
 facaa. Nils Jacobi, b. 1965
- IIifacb. Hans Carsten Jacobi and Karen Munk Jensens
 children:
 facba. Thomas Jacobi, b. 1969
 facbb. Annemette Jacobi, b. 1975.

- III. Wolf Jacob Jacobi, b. 1799, d. 1866 in Charleston, S.C. 1825 married to Priscilla Rebecca Nathan Barnett, born 1807, deceased 1841. 1854 married to Esther E. Hertz (called "Hetty"). After Wolf's de-
 cease she married Charles Frank.
- III. Wolf Jacob Jacobi and Priscilla Rebecca Nathan Bar-
 nett's children:
 a. Edvard Jacob Jacobi, b. 1826 in London, d. 1841
 in New York
 b. Nathaniel Jacobi, b. 1828, m.t. Rosalie Beuthner
 c. Mathilde Adelaide Jacobi, b. 1829, m.t. Simon
 Ashim
 d. Louis Jacobi, b. 1831 in London, d. 1835 in
 Brooklyn
 e. Georgiana Sarah Jacobi, b. 1836, d. 1858,
 m.t. Zacgariah Falk
 f. Elisabeth Eleonora Jacobi, b. 1837, d. 1845

- IIIb. Nathaniel Jacobi and Rosalie Beuthner's children:
 ba. Marcus Wolf Jacobi, b. 1867, m.t. 1) Blanche
 Barbara David, 2) Ella ?
 bb. Edvard Bancroft Jacobi, b. 1868, d. 1875
 bc. Joseph Nathan Jacobi, b. 1870, m.t. Helen Bins-
 wanger
 bd. Rebecca Jacobi, b. 1873, d. 1875
 be. Cecilia Jacobi, b. 1875, d. 1881

Nathaniel was in the English navy and came to Char-
 leston S.C. together with his father and sisters. He
 started a store 1841, but in 1854 it came to public
 sale, in June 1855 he visited his family in Copenha-
 gen. In 1862 he went to Effingham, S.C. and married
 Rosalie. In February 1866 he bought a hardware busi-
 ness in Wilmington, now known as "N.Jacobi Hardware
 Co." when his sons Marcus and Joseph got in compani
 with him.

- IIIba. Marcus Wolf Jacobi and Blanche Barbara David's
 children:
 baa. David Beuthner Jacobi, b. 1901, m.t. Lucile
 Mc Coun
 bab. Nathaniel Rothschild Jacobi, b. 1904, m.t.
 Hulda Ottenheimer
 bac. Rosalie Jacobi, b. 1909, m.t. Harriss Newman
 an after her deasee he married
 Ella ?
 Marcus continued "N.Jacobi Hardware Co" with capa-
 bility and was a highly esteemed citizen.

- III baa. David Beuthner Jacobi and Lucile Mc Coun's chil-
 dren:
 baaa. Floise Jacobi, b. 1927, m.t. Gerald O. Conrad
 baab. Blanche Jacobi, b. 1928, m.t. Jacob Blumenthal
 Floise is graduated from University in N.C. David
 is trained in Bingham Military Academy, Asheville
 and graduated from University in N.C. He owns and
 works in "David Jacobi Supply Co". He is a member
 of L.O.O.F.

IIIbaaa. Floise Jacobi and Gerald O. Conrad's children:

baaaa. Rosalie Conrad, b. 1953, m.t. John Hute-
lens

baaab. Patricia Conrad, b. 1955

baaac. Floise Ann Conrad, b. 1959

Floise and Gerald are divorced and their children were brought up by their grandfather Jacobi in Wilmington. Rosalie is studying at Eastern Carolina Coll. in Greenville, N.C. Her husband John is an English professor. Patricia is studying at a University in N.C. (1975). Floise Ann frequents a High School in Wilmington

IIIbaab. Blanche Jacobi and Jacob Blumenthal's children:

baaba. John David Blumenthal, b. 1949, m.t. Judy
Richman

baabb. Kay Blumenthal, b. 1950

baabc. Jane Blumenthal, b. 1952, m.t. Lewis Kur-
land

baabd. Mary Blumenthal, b. 1961.

John is a student from Eartham Coll. He is now a manager at 3800 Michigan St. Indianapolis. Private address 5339 Tara Court North Indianapolis, Ia. He is an attorney with the Legal Service Organization of Indianapolis, that represents those who are too poor to pay a private attorney, and his special interest are prisons and mental institutions. His wife Judy is a school teacher. Kay lives in downtown Philadelphia and is an editor of a scholastic journal. She is very bright. She has just (1975) moved to the colonial section of Philadelphia which is being restored to its old beauty. Jane has completed a master's program in urban studies and is working as a city planner. After the wedding in May 1975 they plan to live in New Jersey. Mary lives with her parents, she is unusually intelligent and is successful in everything that she does including dramatics, athletics, scholarship and music, writes her brother John.

IIIbab. Nathaniel Rotschild Jacobi and Hulda Ottenheimers
child:

baba. Joan Jacobi, b. 1931, m.t. Herbert Falk
Joan is student from Womans Coll. in N.C.

IIIbaba. Joan Jacobi and Herbert Falk's children:

baaaa. Herbert Falk, jr. b. ?

babab. Robert Falk, b. ?

babac. Richard Falk, b. ?

IIIbc. Joseph Nathan Jacobi and Helen Binswanger's child:

bca. Bertha Jacobi, b. 1911, m.t. Edgar A. Cerf,
who was killed by an accident, later
married to Norman Winer, lawyer in
New York. Bertha (AB) d. 1967.

- IIIbca. Bertha Jacobi and Norman Winer's child:
bcaa. Joanne Jacobi Winer, b. 1944, m.t. Ronald
Neil Finn
- IIIbcaa, Joanne Jacobi Winer and Ronald Neil Finn's
children:
bcaaa. Jenefer Beth Finn, b. 1967
bcaab. Cynthia Helen Finn, b. 1970
- IIIc. Mathilda Adelaide Jacobi and Simon Ashim's
children:
ca. Leopold Nathaniel Ashim, b. 1849
cb. Barach Jacob Ashim, b. 1851
cc. Elisabeth Rebecca Ashim, b. 1852, m.t. Mc Nichle
cd. George Ashim, b. ?
ce. May Ashim, b. ? m.t. Ben Goldstein, Browns
Mills, New Jersey, USA.
- IIIce. May Ashim and Ben Goldstein's children:
cea. Miriam Goldstein, b. ?
ceb. Rosalie Goldstein, b. ?
cec. Sybil Goldstein, b. ?
ced. Getsy Goldstein, b. ?
- IIIe. Georgiane Sarah Jacobi and Zachariach Falk's child:
ea. Georgiana Sarah Falk, b. ? m.t. Joseph Wolf,
Little Rock.

Oversigt over slægten S V F N D S F N (Mors slægt)

- A. Svend Andersen, f. 29/9 1770 i Hjärnarp sogn, Kristianstads len i Skåne, søn af Anders Nielsson og hustru Ingier Olesdatter, gift 17/8 1765 - gift med Boel Olesdatter, f. 23/5 1766 i Risekatløse sogn, Malmøhus len i Skåne, datter af Ohla Truelsson og hustru Kjersti Gudmonsdatter.

De havde følgende børn:

- A.1 Inger Svendsen, f. 29/9 1796, døbt i Tikøb kirke 2/10 s.å., gift med kgl. jæger Michael Jensen.
- A.2 Ellen Svendsen, f. 29/3 1799, døbt i Tikøb kirke 7/4 s.å., gift med kammerlakaj Hans Larsen (eller Lassen). Hun er kun kendt som "Tante Lassen". De havde ingen børn.
- A.3 Andreas Peter Svendsen, f. 14/11 1804, gift med Charlotte Severine Adolphsen

Inger Svendsen og Michael Jensens børn:

- A.1,1. Frederik Jensen, levede sit liv i Kiel
- A.1,2. August Jensen, f. 1824
- A.1,3 Louise Jensen, f. 1826. Kammerjomfru på Glücksborg, gift med hotelejer Otto i Hamborg, senere med købmand Ludvig Bruun, Hammerfest.
- A.1,4. Julius Jensen, f. 1827, typograf
- A.1,5. Caroline Vilhelmine Jensen, f. 1832, afløste sin ældre søster som kammerjomfru på Glücksborg, gift med sin fætter Svend Emilus Svendsen.

Andreas Peter Svendsen og Charlotte Adolphsens børn:

- A.3,1. Adolphine Svendsen, f. 1839, gift med cigarmager Peter Wandel
- A.3,2. Svend Emilus Svendsen, f. 1840, gift 1) med Caroline Vilhelmine Jensen (A3,2) og 2) Adelgunde Elisabeth Amalie Wivet (barnløst).
- A.3,3. Vilhelmine Svendsen, f. 1842, gift med August Stahlhut
- A.3,4. Agnes Svendsen, f. 1844, forblev ugift
- A.3,5. Peter Svendsen, f. 1848, død ugift

Adolphine Svendsen og Peter Wandels børn:

- A.3,i,1. Johanne Wandel, gift med Beckholt
- A.3,1,2. Christiane Wandel
- A.3,1,3. Peter Wandel

Svend Emilius Svendsen og Caroline Vilhelmine Jensens børn:

- A.3,2,1. Agnes Caroline Severine Svendsen, f. 1867, gift med August Jacob Jacobi
- A.3,2,2. Carl Vilhelm Svend Svendsen, f. 1868, død 1870

Vilhelmine Svendsen og August Stahlhuts børn:

- A.3,3,1. August Stahlhut, f. 1866, gift med Marie. Fjede gården "Vokstrup", syd for grænsen
- A.3,3,2. Andreas Pelle Stahlhut, f. 1867
- A.3,3,3. Vilhelm Adolf Stahlhut, f. 1869
- A.3,3,4. Agnes Wilhelmine Severine Stahlhut, f. 1871
- A.3,3,5. Waldemar Stahlhut, f. 1873
- A.3,3,6. Agxel Stahlhut, f. 1875
- A.3,3,7. Charlotte Stahlhut, f. 1877
- A.3,3,8. Emil Stahlhut, f. 1879
- A.3,3,9. Ellen Johanne Stahlhut, f. 1882
- A.3,3,10. Rino Thorkild Stahlhut, f. 1886

Erindringer

fra

Ejdergrænsen før og efter Trears-krigen.

Ved Etatsraad S. E. Svendsen.

Navnet eller Begrebet Ejdergrænsen fremkalder hos os Danste mange sørgelige, historiske Minder. Fra Kriids Tid har Eideren eller, om man vil, Elten med Dannevirke været betragtet som Danmarks naturlige Grænse imod Syd, og det er da ogsaa paa denne Bæsis, vore sidste Krige i det 19. Aarhundrede for Sønderjylland har drejet sig. Med Tabet af Hertugdømmet Slesvig bortfaldt selvfølgelig denne gamle Grænselinie. Grænsen mellem Danmark og Tyskland maa nu søges i Nærheden af Kongenaen; alt hvad der ligger Syd efter, har man, som bekendt, i Aarens Lob forlagt at fornytte ved saa vidt muligt at udslette alt, hvad der minder om den gamle Streglinie i det danske Hertugdømme Slesvig. Dog eet er der, som Fremmedherredømmet ikke kan forandre, nemlig, foruden de store, ældgamle historiske Minder, selve Naturen, Landets Karakteristik, dens Naturforheber og Ejendommeligheder samt Befolkningens udprægede danske Nationalitetsfølelse, navnlig i Nordfriesland („vi er danske og ville vedblive at være danske“) trods Preussens brutale Fortrykningsforlæg siden 1864 hvile sammen er de mest talende Vidnesbygd, om at Slesvig lige fra den gamle Ejderyrænse og op efter maa betragtes som en integrerende Del af Danmark.

Saa er nu tilbage, der har særdeles i hine Danmarks sydlige Egne i Overgangsperioden fra 40erne til 60erne i det 19. Aarhundrede, og den opvoksende Generation maa, trods mange gode historiske Sjælsstifter, dog have en mangelfuld Foriaalelse af de lokale Forhold i hine Grænsiegne i de Aar, da Slesvig-Holsteinsmen begyndte for Alvor at vælte Uro i Genlytterne. Maatte det da liges mig, som En af hine saa, at fremjætte mine Erindringer saa sydlig og levende, som jeg især dem, at de kunde danne et lille Interieur af Sceneriet for Begivenhederne, som omfjæder endte med Slesvigs Tab, desværre vel for steds.

I.

Tiden før Trearskrigen.

Man siger jo, at Børn er gode Jagttagere, det er da paa denne Konto, jeg vover mig ud med mine Erindringer, støttet af Vidnes Udlaan. Mine Barndomsaar fra det 2. Aar til og med Ynglingealderen, fremgik Krigsaarene, henranbt i Byen Rendsborg, den Gang Danmarks Grænsesætning, beliggende paa begge Sider af Eideren. De første større Fæstningsanlæg paabegyndtes, saa vidt vides, i Christian III's Regeringstid i Aaret 1539; de blev længere hen i Tiden, i Lobet af det 17. Aarhundrede, betydelig udbredte og fuldenble ved Anlaget af Kronerret imod Nord samt Neuwerk ved Eiderens sydlige Ared, inden for hvis Volde en hel ny Bydel hurtig voksede op, som ved en Allee langs Eideren, kaldet Jungfernsleeg, blev sammenbygget med det oprindelige Rendsborg, kaldet Allstædt, paa slesvigsk Grund. Fæstningsanlægene omsluttede disse to Bydele og gav Byen sit Særpræg. Over Volbporten mellem Allstædt og Neuwerk paa Syd siden var i sin Tid anbragt en indviklet Plade med latin Fjndskrift, saalbedende oversat: „Her endes det tysk-romerske Rige“.

Rendsborgs nærmeste Omegn er flad og kedelig og ikke videre frugtbar, dog findes her nogle ret tiltalende Oaser langs Eiderens Bredder, f. Ex. Nobis-Krager Øehø, Schmidts Garten, Budeisdorf med det store verdensbekendte Jernløberi Carlshütte samt Friebrichsbrunnen med et lille Stodvevret Anlæg, endvidere Schützenhof o. fl., hvilke Stæder den Gang var Maalet for Rendsborgernes sædvanlige Sommer-udflugter. I Vintertiden, naar Eideren var tilfrosset, udfoldede sig der en livlig Skøjteløben og Kænekorf, og navnlig frembød de indvandrede hollandske Esolf, som Mestre i Skøjteløberkunsten i Forening med Hollænderinderne i det 3. Nationaldraget et meget interressant Sine. — Forst noget Nord for Rendsborg, navnlig i østlig Retning, har Landtabet en mere tiltalende, ægte dansk Karakter med Bøgefløve, smilende Indsoer (f. Ex. Wittensee) og frodige Marker. Men det centrale ved Rendsborg var dog Fæstningsværket med de smukt beplantede Volde og Bastioner etc., hvilke ligene de københavnske Volde i gamle Dage, frembød en smuk og forfriskende Promenade med Udsoen over Eiderens buigende Løb, opløst ved ikke saa Sæjtere endog fra fjernere Lande, særlig Soland. Den i sin Tid anlagte gamle Eideranal (som nu er afløst af Kaiser Wilhelm Kanalen) havde i Aarens Lob fremkaldt en forholdsvis ret livlig Sejlsad med mindre Skibe paa Rendsborg.

Efter denne lille Skitse af Byen Rendsborg og nærmeste Omegns ydre Topografi i hine Tider — meget har i saa Henseende sikkert forandret sig i Aarens Lob under Fremmedherredømmet, navnlig ved Anlaget af Kaiser Wilhelm Kanalen, som gaar forbi Rendsborg — vil jeg forsoge at tilbagefalde i Erindringerne Hverdagslivet, Stemninger og Tilstande, saaledes som disse er opstaaede fra et dansk Synspunkt. Rendsborg var i et og alt en fuldstændig tysk By, maalte mere udbrøget end andre sydlige og hollænske Byer med Uensyn til Spændingen mellem dansk og tysk. Dog havde man egentlig ikke Følelsen af, trods Sprogets Forstillelighed, at være i et fremmed Land, dertil havde Aarhundreders Forbindelse med Kongeriget efterladt altfor mange synlige Spor (f. Ex. de militære Etablissementer med det smukt beliggende, prægtige Arsenal (Zoohus) samt andre offentlige Bygninger), der fremtalde en forfriskende, hjemlig Luftning for os Danste. Det var ogsaa her, at Christian VII som bekendt under et længere Ophold døde i 1808. Man levede her endnu i Minderne fra Frederik VI's Tid; denne Konge var ved sine gentagne Ophold i Hertugdømmene bleven meget populær og blev altid af Menigmand omtalt; med megen Veneration som den gode landsfæderlige Færtig. Desuagtet var Slesvig-holsteinsmen, som navnlig havde sin Rod i de høiere Samfundslag (i Ribbenstædet, Professor- og Advokat-Partiet samt andre under Fellesnavnet Wühlere) efterhaanden trængt ned i Jølet, men uden at den prøvede paa at trænge aendylst frem. Mange af den egentlig gode, solide Børgere og Bondestand betragtede Slesvig-holsteinsmen som et Utopi, lige over for hvilke man forholdsvis sig fuldstændig indiffereret. Tilfølelserne ved det Forholdet mellem Danste og Lyfte af fæderlig Karakter. Officererne havde ved aarelangt Ovarnisonstid i Rendsborg assimileret sig med Forholdene, og flere havde endog giftet sig ind i tyske Familier (f. Ex. General Rye); det samme var Tilfældet med de civile Embedsmænd. Dertil kom, at flere danske Næringsdrivende (navnlig fra Jylland) i Aarens Lob havde bosat sig i Rendsborg, saa at Vægevirksomheden mellem Dansk og Tysk derved yderligere blev fremmet; man stod ikke helt fremmed lige over for

hvarandre, ialt Fald ikke hienfelligindet, og levede, uden for de særlig indviede, oprørske Kredse, som frædelige Borgere i Fordragelighedens Mand uden Afsees om de nærforkaende store Begivenheder, næst Stedsogholfsteinkimen rigtigst ofte sat Hovedet frem.

Ovrraastelen var derfor stor, da pludselig Optrors-Sakken tændtes, da Prinzen af Augustenborg med Kieler-Jægerne og Studenter den 24. Marts 1848 drog ind i Kænsborg og tog Fællingen i Besiddelse. Tropperne — Garnisonen — som var opstillet paa Paradepladsen, gik Hvar over til Optrors-Siden, efter at Prinzen havde oplæst Optrors-Proklamationen, som bl. a. gik ud paa, at der var udbrudt Oprør i Kobenhavn, og at Kongen var ufri. Den store, politisk interesserede Del af Befolkningen (der iblandt ogsaa flere derboende Danske) stod uforlængende lige over for Begivenhederne; man var uvidende om, hvad der foregik i Danmark (i Kobenhavn) og, vildebet som man var ved Møblerne og uden tilstrækkelig Refleksionsevne, sluttede man sig til Optrors-Siden, saa at Optrorsheben blev almindelig.

Svor tydelig hylster jeg denne Dag; det var med Midbaagstid, vi Børn fik fri fra Skolen, og under Klokkeren fra Kirkerne lode alle forentrængende sig til Paradepladsen. Om Aftenen var der Musik og Illumination i Gaderne. Det var med et bedrovet Hjerte, at min Moder for at undgaa Bøvels Egen blev tvungen til at sætte Bys i Vinruerne: *han har vist forst tænkt paa at skule sig med os Børn i Kjøbenhavn* (min Fader var fraværende i Tienesteanliggender). De følgende Dage var ret Binde om Ødelæggeser: danske Kolarder og Uniformer fandtes henfængte i Kænbestøen, og alt var i oprørt Bevægelse. Snart faa man Triflars-Korpsler i fantastiske Dragter, Forbuds-Tropper med Preussere udskrudt drage gennem Kænsborg Nord paa, og alt tydede paa, at man var Krigskuepladsen meget nær.

De fleste danske Officerer nægtede at tjene Optrors-Regeringen*), nogle flygtede, andre maatte først afgive Løfte om ikke at gaa med Stedsogholfstenerne, hvorefter de fik Tilladelse til at rejse til Kobenhavn, nogle af Officererne, der ikke vilde afgive dette Løfte, blev holdte tilbage som Fanger og blev forst frigivne ved Waabenstilstanden om Efteraaret. Det samme var Tilfældet med min Fader, som var Vesssemager i Hæren; han kunde af Besøgen til sin talrige Familie ikke bestemme sig til at flygte; af Sorg og Vægtelse blev han i længere Tid syg (Nerveteber) og dette havde til Følge, at vi først sent paa Aaret kunde forlade Kænsborg. Vi maatte sæge omtrent hele vort Indbo, sin Sengstæbe, Linned og Sølvstø etc. tog vi med os. Det besværige for mine Forældre ved denne Opryftning under de søn, og Krigsforhold bestod navnlig i, at vi var mange Edblere (i 6 og den sidste kun 10 Aar). Vi rejste over Kiel, hvor vi havde Slægtninge, og derfra forte vi i en lille Kæfedevoogn hele Matten igennem Høsten til Trarønde ved Eghøst, hvorfra det sidste Dampstrib til Kobenhavn skulde afgaa den paafølgende Morgen, og saaledes kom vi da omsider i god Behold til Kobenhavn, hvor vi dog først maatte tilbringe 3 Dage i Karantæne paa Klampenborg. Snart derpaa gik min Fader til Hæren i Jylland, og dermed ender mine tidligste Erindringer fra Eghøst i Kænsborg i Tiden 1842—48 —

*) Se Brevet „Danmarks Historie“.

Efter Tilendebringelsen af Trearskrigen og Fredens Genoprettelse i Begyndelsen af 1851 tog Danmark atter Hertzogdommerne i Besiddelse. De høffestle Tropper blev af politiske Grunde i 1852 forlagte til Kongeriget og erstattede med danske Udelinger. 1. Bataillon (Kobenhavnere), hvor min Fader havde Ansættelse, fik Kænsborg som Garnisonssted, og dette havde til Følge, at mine Forældre, til stor Sorg navnlig for min Moder, atter kom tilbage til denne ægte tyske Kænsreg med de sørgelige Minder fra 1848. — Efter omtrent 4 Aars Fraværelse genfandt jeg Hven aldeles uforandret, og det var med en vis barnlig Interesse, jeg hilste paa de Steber, hvorfra jeg havde mine lidlige Varnboms-Minder. Men var alt, ydre set, uforandret, var Vanden derimod nu en helt anden; det var øjensynligt, at Oprørsstien havde paavirket Hvens Borgere i den Grad, at vi Danske nu blev betragtede som fremmede, ubudne Gæster, som man helst saa forbinde jo før jo hellere. Et og for sig ganske udydeligt Tilfælde, som imidlertid karakteriserer Forholdene, maa jeg her indlyde. En Dag kort efter Tilbaagekomsten til Kænsborg modte jeg to mig ubek. indtr. opløsnede Læredrenge, som idet jeg passerede dem, spjaltede paa mig med Tilraadet: „Du faa nanna“ (et almindeligt Haansord imod Danske). Jeg, som kun var 12 Aar, blev faa forbløffet herover, at jeg ved min Hjemkomst maatte fortælle min Fader det, han blev faa oprørt herover, at han had mig udpege Synberne, naar vi gik ud sammen. For at han, som var en ret ræspjaltninghyndende Mand, kunde give dem en alvorslig dansk Replik, men det lykkedes ikke at indde dem.

Denne danskt-hienfellige Stemning, hvorefter Luften var svanger, til øberligere Mæring ved den Foranlættning — som allerede ovenfor berørt — at tyske Borgeres egne Sønner nu maatte forlade Hjemlandet for at afgjøre deres Værnepligt i Kongeriget. Denne midlertidige Foranlættning var maale en national Røddendighed, men politisk slog var den dog næppe, thi i Siedet for, hvad dog havde været Meningen, at danske Optrorsaanen blev denne dered den yderligere hidled. Sels i de høiere Familier med blandt Udelstaa eller mellem gamle loyale Familienforbindelser i Kongeriget var der ved Begyndelsen i 1848 kommet Strid mellem danske og tyske Interessier, som forre til de sørgelige Familietvilligheder og endte med Ufordragelighed, saa at man gik hver sin Vej. —

Saad der trostede os Danske, var Forlydenbet om, at vort Eghøst i Kænsborg kun skulde vare 3 Aar; det kom imidlertid til at strække sig ud over 10 Aar indtil Forberedelsestien til den anden slævellige Krig 1864. — De danske Familier betragtede Eghøst som aldeles provisorisk og levede deres eget Liv indenfor deres egen Kredse. Noget almindeligt intimere eller selvstændigt Samfund med Kænsborgerne, frarøget enkelte Udelæggeser, kom saaledes ikke i Stand, og dette Forhold forandrede sig ikke med Aarene. Vi genfandt dog nogle enkelte, gode loyale Venner og Færlente fra forudens Dage, og af disse maa jeg særlig nævne vdr Emarbønde, en meget velstaaende Gaardmand ved Navn Hans Ehlers fra Vøststø, der liggende ved den nordlige Eghøst, altsaa i Eghøstslægt. Hans og Hone — de var barnløse — tog sig væsentlig af os, vi kom der hyppigt, navnlig i Festerne, og helandt os rigtig vel hos disse brave og loyale Venner. Ved Samfundet her fik jeg, faa ung jeg erd var, det bedste Indtryk af det primitive, men funder Naturliv, her fortes; man passede sin Bedrift og befattede sig ikke med Politik. En saadan typ

flersviagt Bøndergaard, praktisk som den var anlagt, frembyder meget af Interesse for den Fremmede. I det væsentlige er hele Driften samlet i en Bor og bred Bygning med den store, saaledes Diele i Midten, Hestene m. m. anbragt i den ene Side og Køerne m. m. i den anden, i Baggrunden Opholdsrum for Karle og Piger, Stallet (eller Køkken) i Midten og endelig bagved det hele Beboelses-Lejligheden, i Reglen bestaaende af 2 Værelser. Et Driften i større Omfang, findes her Udbus (i: Schæne), til Bogie og Vokredstaber m. m., Bageri og Svinesti etc. En vis landlig Luft og Væst træder En Irag i Møde ved Indtrædelsen i en saadon bygget Noah-Ark; saaledes var Hans Ehlers' Gaard og kan betragtes som Tøppen paa Bondegaardene ved Eiberggrænsen og vel ogsaa længere Syd paa i sin Tid.

Efter min Konfirmation, sammen med nogle faa andre danske Børn, (den danske Fjellpræst var Hertig) fik jeg Anstættelse som Volontør paa Rendsborg Volontør, et tykt talende og skrivende Kontor, men Hofmesteren (Kammerjunker von Meyeren) var dansk og derved en Støtte for mig. Jeg talte Tysk (ogsaa Mathis) ligesaa fuldtommen som de Indvierte og blev egentlig betragtet som Rendsborger. Derved og ved min Stilling ved Hofvæsenet fik jeg Lejlighed til at se Folk lidt nærmere indenfor Vællsen og blev fortrolig med, at der indenfor den ydre lokale Etal hos de fleste gærede en vis Uviltskedslyden, saamende fra de flersviagt-køstentle Ideer. Man var — dog langtfra de fleste — uviltskeds med at faa under Danmark, men man vilde heller ikke være Væstfrs. derimod vilde man, som bekendt, en selvstændig flersviagtholstent Stat med eget Overhoved (i: Hertug); hvor dette førte til, er noksom bekendt. Hvor meget berettiget eller uberettiget, der begyndte Uviltskedslyden's Land, og hvor megen Skyld der i saa Henseende kaldes paa den danske Vægering, som i Tidernes Løb, politisk-nationalt set, under Høllstus-Strykten havde forsojmt at vaage over Danmarkens Bevarelse i Sønderjylland og derimod i særlig Grad havde begunstiget Tyskheden (endog ved Høllst og i Vægeringsfredene), er her ikke Stedet at komme nærmere ind paa, da Forudsættningerne til en alfidig, retsædlig Vedkommelse af disse saare indviklede Forhold mangler og derfor maa overgives til Historikerens Dom *).

Hverdagstioet havde for os Danske ikke noget særligt kængøende; en lille Værgelng var det dog naar Officererne eller Underofficererne af og til foranstaltede Dilettantforestillinger, bestaaende af kendte danske Audesviller; disse for de danske Familier og Soldaterne ret fornøjelige Afstemmerholdninger førte dog altid Tanke og Værgelng hjemester. Hvert Foraar saa man unge, glade Kobenhavnere møde som Rekrutter, de medbragte ligesom en væglig Hilen fra de hjemlige Strænde og hidførte nyt Liv i Garnisonen, men rigtig tilfredse med dette usvøilige Etpohd i Rendsborg var de neppe, dog havde de det foud for os andre, at de nøgaltig kunne beregne dets Værgelng, idet Ejenesteliden den Gang var ni Maanedere for de fleste.

Borgerne gik i Klub og i Arbejderforvingen, hvor Værgelngere ret havde hjemme, i Bierhaller og paa Reglebaner, de havde deres aarlige Etpetgildene (Skolerne Jugletpndning med Hiltstue om Sveinsten i Etpet for Ekolure som hjemme hos os), alt foregik i ægte lyst Land. Fælles, ubæret af Overdagstioets politiske Værgelng, var dog de store Foræars- og Efteraarsmarkeber med Høllst og andet mere, og som for Rendsborgerne tillige formebe sig som en Slags Folkestyrelse, samt — Jøderne, hvoraf der var faa mange, at de dannebe en stor Menigheds med Synagoge. De havde i sin Tid faaet Newwerk anvist til Opholdssted (i Altsaab boede ingen Jøder). Ligeoverfor dette Kosmopolitike og handelsdygtige Folk fandtes der ingen Tibergerne mellem dem, og lyst, og det kunde snarere betragtes som et mid-

nenbe Element i de nationale Stridigheder.

Et levende Indtryk af demange, jeg har brøret, fristes jeg her til at gengive. Paa min Vej ad Jungfernitig møbte jeg af og til Fæstningens Kommandant, Oberst Helgesen, Sellen fra Frederiksstad, — en rigtig nordisk Kæmpetiffelse, i Reglen ledsaget af nogle af Garnisonens Officerer, f. Ex. Mar-Müller, Saaby, Stæder o. a.; jeg blev da i mit ungdommelige, danske Sind helt stolt og trog ved at se paa disse tapre og imponerende Kæmpetiffelser, som jeg mente absolut maatte imponere Værgelngerne, og det gjorde de sikkert ogsaa.

I Begyndelsen af 50-erne blev Fæstningensværkerne omkring Altsaab med Kronwerk flersviage, midens de omkring i Newwerk, altsaa imod Syd, blev staaende. Dette i Forbindelse med den flersviagte Jernlæns Fuldbevælgelse og Forbindelse med den høllstentle Bane ved Broanlæg m. m. over Eibergen gav Rendsborg et noget forandret Udsende og aabnede Muligheder for Præfektudvælgelse, dog flede der ikke i de nærmest paafølgende Aar nogen nærværgelig Forandring i de lokale Forhold. Under mine gentagne Besog i Hjemmet, efterat jeg i 1857 havde forladt Rendsborg, forefandt jeg alt uforandret. En stor Tæmst med flere Tusinde Tællere havde fundet Sted i Rendsborg i 1862 som Protest imod det danske Overherredomme (i: Fremdhertskafst!), og saaledes var Luften stadig svanger med Uværgelng, indtil Lyset kom ved Frederik VII's Død. Kort forinden var min Moder død, Hjemmet blev opløst, min Fader fulgte med Hæren nordpaa, og jeg selv deltog som Referensofficer ved 16. Regiment i Krigen (Dannevirke og Tysk), og dermed er mine Erindringer fra Eiberggrænsen altsaa afsluttede.

Naar jeg nu som gammel tilbagefader i Erindringer mine for Danmark saa stæmbeværgte Aar, hvori min Barndom og første Ungdom for det meste henbrant, da gør sig forstellige Følelser hos mig gærdende. Paa den ene Side Glæden over min lyfkelige Barndomsid i et kærgligt, ægte dansk Hjem samt min levende Interesse for de Stæber, hvor jeg i saa mange Aar havde færdes og altid havde betraglet som værende paa dansk Grund, og paa den anden Side Sorgen over at den Riv og Strid, der omgav os og gif forud for vore Krige, der melsførte et saa sørgeligt Resultat; Ulyksten bestod jo ikke i, at alt, hvad der var og vilde være lyst, ogsaa kom under Tyskland, tværgimod, det var vist det lyfkeligste for Danmark, men at dette kun kunde ske ved Tabet af Sønderjylland indtil Eibergen, dette blev et uørgeligt Saar, som snæret enhver Dansk den Dag i Dag, solstlig selvørgeligt for vore Landsmænd hinfides den nye Grænt, hvor der daglig maa kæmpes mellem dansk og tysk Land og Nationalitet.

Kunde disse mine Opværelser og Betragtninger fra en inært siertliggende Periode i Danmarks Historie, hvor ubetydelige de end maatte forekomme andre, nintæreskerede, dog bidrage til at give en flersviagere Forstaaelse af de Aar, hvorunder Danmark maatte leve derovre ved Eibergen i Midtpunktet i de sørgelige, historiske Begivenheder og derved ublerigere styrte og kærgste Fædrelandskærgelngden hos den opværgende Generation, da er Hensigten med disse Erindringer's siertliggørgelse naaet.

Vi lever nu i Mændene om forudms Dages store, boade sørgelige og glæderige Begivenheder, af de sidste sejer vi nu Hærgelngs sejrige Udgang, som gengav os vor danske Eiberggrænt, som aldrig havde været øk frataget, men det er nu 46 Aar siden, vi besværgere atter maatte forlade denne som Danmarks Græntseværg og hvori ogsaa jeg allerede som Barn, lillebldig taget, havde deltaget, dette hører til vore sørgeligitte Mindeber.

*) Se: „Da Sønderjylland vaagnebe“ af B. Lauridsen.